

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VAIKO TEISIŲ APSAUGOS PAGRINDŲ ĮSTATYMO NR. I-1234 2, 3, 4, 9, 12, 14, 29, 30,
31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 41, 42, 43, 49, 50 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO, ĮSTATYMO
PAPILDYMO 36¹, 36², 36³, 36⁴, 36⁵ STRAIPSNIAIS IR 38, 39, 40 STRAIPSNIŲ
PRIPAŽINIMO NETEKUSIAIS GALIOS
ĮSTATYMAS**

2019 m. balandžio 11 d. Nr. XIII-2035
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. **Atvejis** – kompleksinės pagalbos vaikui ir (arba) šeimai poreikio atsiradimas.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. **Fizinė bausmė** – vaiko drausminimas, kai fizinis veiksmas naudojamas fiziniam skausmui, net ir nedideliame, sukelti ar fiziškai kankinti vaiką arba pažeminti jo garbę ir (ar) orumą. Fizinė bausmė nelaikoma pagal įstatymą skiriamos ar taikomos bausmės ir kitokios teisėtos poveikio priemonės nepilnamečiams.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. **Mobilioji komanda** – Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba) specialistų grupė, teikianti į krizę patekusiai šeimai ir (ar) vaikui intensyvią pagalbą ir (ar) bendradarbiaujanti su atvejo vadybininku, nustatčius vaiko apsaugos poreikį.“

4. Papildyti 2 straipsnį nauja 9 dalimi:

„9. **Reikšminga žala sveikatai** – fizinio, seksualinio, psichologinio smurto prieš vaiką arba vaiko nepriežiūros ar smurto stebėjimo (kai vaikas yra smurto liudininkas) pasekmė, pasireiškianti vaiko fizinės ir (ar) psichinės sveikatos ir (ar) normalios raidos sutrikdymu.“

5. Buvusias 2 straipsnio 9–14 dalis laikyti atitinkamai 10–15 dalimis.

6. Pakeisti 2 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. **Smurtas prieš vaiką** – veikimu ar neveikimu vaikui daromas tiesioginis ar netiesioginis tyčinis fizinis, psichologinis, seksualinis poveikis, jeigu dėl to vaikas mirė, buvo sutrikdyta jo sveikata, normali raida, jam sukeltas skausmas ar pavojus gyvybei, sveikatai, normaliai raidai ar pažeminta vaiko garbė ir (ar) orumas. Smurtu prieš vaiką taip pat laikoma vaiko nepriežiūra. Smurtu nelaikomi veiksmai, kuriais prieš vaiką panaudojama fizinė jėga ir vaikui sukeliamas fizinis ar psichinis skausmas, kai šiais veiksmais siekiama išvengti didesnio

pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei ir to negalima pasiekti kitomis priemonėmis.“

7. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 13 dalį.

8. Papildyti 2 straipsnį nauja 14 dalimi:

„14. **Vaiko laikinoji priežiūra** – visuma veiksmų, užtikrinančių vaikui saugią aplinką, tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą išlaikant teises ir pareigas.“

9. Buvusias 2 straipsnio 14 ir 15 dalis laikyti atitinkamai 15 ir 16 dalimis.

10. Pakeisti 2 straipsnio 16 dalį ir ją išdėstyti taip:

„16. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse, Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatyme, Lietuvos Respublikos šeimos stiprinimo įstatyme ir 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) 2016/679).“

2 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 3 straipsnio 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) psichologinis smurtas – tyčinis sistemingas vaiko teisės į identiškumą pažeidinėjimas, vaiko žeminimas, patyčios, gąsdinimas, būtinos vaiko normaliai raidai veiklos trikdymas, asocialaus elgesio skatinimas ar kitokia nefizinio kontakto elgsena (veiksmai ar neveikimas), dėl kurios vaikas mirė, buvo sutrikdyta jo sveikata ar normali raida arba sukeltas pavojus vaiko gyvybei, sveikatai, normaliai raidai ar pažeminta vaiko garbė ir (ar) orumas. Psichologiniu smurtu nelaikomas tinkamas ir pagrįstas vaiko žinių ir gebėjimų vertinimas bei kiti vaiko normalios raidos vystymuisi įvertinti skirti veiksmai.“

2. Pakeisti 3 straipsnio 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) nepriežiūra – tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą ar už vaiko priežiūrą atsakingo asmens nuolatinis vaikui būtinų fizinių, emocinių ir socialinių poreikių netenkinimas ar aplaidus tenkinimas, dėl kurio vaikas mirė, buvo sutrikdyta jo sveikata ar normali raida arba sukeltas pavojus vaiko gyvybei, sveikatai ar normaliai raidai. Skurdas dėl objektyvių priežasčių nelaikomas nepriežiūra.“

3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) geriausių vaiko interesų prioriteto – priimant sprendimus ar imantis bet kokių veiksmų, susijusių su vaiku, svarbiausia – geriausi vaiko interesai. Šis principas taikomas

remiantis konkrečia individualaus vaiko situacija, vertinant ir nustatant, kas naudingiausia vaikui artimiausiu metu ir ateityje, atsižvelgiant į vaiko nuomonę, jo identiškumą, šeimos aplinkos ir šeimos ryšių išsaugojimą ir santykių palaikymą, vaiko poreikių, atitinkančių jo amžių, vystymąsi, gebėjimus ir brandą bei užtikrinančių tinkamą vaiko raidą, tenkinimą, fizinį ir psichinį saugumą, vaiko teisės į sveikatą ir mokslą užtikrinimą bei kitus specialius vaiko poreikius. Vaikui turi būti teikiama tokia apsauga, kokios reikia jo gerovei, taikant visą įmanomą koordinuotą kompleksinę pagalbą;“.

2. Papildyti 4 straipsnį nauju 2 punktu:

„2) biologinės šeimos prioriteto – priimant sprendimus ar imantis bet kokių veiksmų, susijusių su vaiku, turi būti atsižvelgiama į vaiko prigimtine teisę augti biologinėje šeimoje ir išsaugoti giminystės ryšius, jeigu tai neprieštarauja vaiko interesams. Vaikų ir tėvų atskyrimas prieš jų valią galimas tik kraštutiniu atveju, kai, atsižvelgiant į geriausius vaiko interesus, tai yra neišvengiama ir būtina, siekiant apsaugoti vaiką nuo realaus pavojaus jo fiziniam ir psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei arba reikšmingos žalos jo sveikatai atsiradimui, ir nėra galimybių vaiko apsaugoti kitais būdais;“.

3. Buvusius 4 straipsnio 2–16 punktus laikyti atitinkamai 3–17 punktais.

4. Pakeisti 4 straipsnio 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) individualizavimo – priimant su vaiku susijusius sprendimus, atsižvelgiama į vaiko amžių, brandą, jo psichikos ir fizines savybes, poreikius, socialinės aplinkos ir kitas svarbias ypatybes bei emocinius ir socialinius ryšius;“.

5. Pakeisti 4 straipsnio 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) kokybiškos pagalbos prieinamumo – vaikui ir jo šeimai reikalinga pagalba, paslaugos teikiamos kuo arčiau šeimos gyvenamosios vietos, užtikrinant jų kokybę, veiksmingumą, savalaikiškumą, tinkamą pobūdį, apimtį ir trukmę, atsižvelgiant į paslaugų teikėjo galimybes ir siekiant, kad ši pagalba bei paslaugos atitiktų vaiko ir jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą poreikius, jų teisėtus interesus;“.

6. Pakeisti 4 straipsnio 16 punktą ir jį išdėstyti taip:

„16) pagalbos viršenybės – vaikui ir jo šeimai užtikrinama pagalbos priemonių viršenybė prieš valstybės prievartos priemones;“.

4 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Vaiko teisė į identiškumą ir jo išsaugojimą

Vaikas turi teisę į vardą, pavardę, tautybę ir pilietybę, teisę į šeimos bei kitus giminystės ryšius bei jų išsaugojimą, teisę puoselėti savo kalbą, kultūrą, papročius, tradicijas ir teisę į

religijos laisvę. Kai ši vaiko teisė pažeidžiama, valstybė suteikia vaiko interesus atitinkančią apsaugą ir paramą, kuri reikalinga, kad vaikas galėtų atkurti prarastus identiškumo elementus.“

5 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Vaikas negali būti išskirtas su tėvais, išskyrus atvejus, kai vaiko teisių apsaugą užtikrinančios institucijos, vadovaudamosi teismo sprendimu ir įstatymais, atitinkama tvarka nustato, kad toks atskyrimas yra būtinas vaiko interesams. Už neteisėtą vaiko ir tėvų išskyrimą vaiko teisių apsaugą užtikrinančios institucijos atsako šio įstatymo 29 straipsnyje nustatyta tvarka.“

6 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 14 straipsnį 3 dalimi:

„3. Vaiko laikinosios priežiūros metu ar laikino apgyvendinimo pas fizinius asmenis metu, kai nustatytas vaiko apsaugos poreikis, vaiką laikinai prižiūrinčiam asmeniui mokama vaiko laikinosios priežiūros išmoka Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo nustatyta tvarka.“

2. Papildyti 14 straipsnį 4 dalimi:

„4. Jeigu vaiko laikino apgyvendinimo paslaugą teikia juridinis asmuo, už šią paslaugą atlyginama pagal Socialinių paslaugų įstatymą kaip už socialinę priežiūrą.“

7 straipsnis. 29 straipsnio pakeitimas

Papildyti 29 straipsnį 8 dalimi:

„8. Tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą turi teisę skusti teismui Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus darbuotojų, policijos pareigūnų ar kitų valdžios institucijų darbuotojų neteisėtus veiksmus ir sprendimus, taip pat turi teisę kreiptis į vaiko teisių apsaugos kontrolierių ir kitas institucijas, turinčias teisę nagrinėti tokius skundus.“

8 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 30 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„30 straipsnis. Darbo su vaikais apribojimai

1. Asmenims, įsiteisėjusiu apkaltinamuoju teismo nuosprendžiu pripažintiems kaltais už nusikaltimus žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui, už vaiko išnaudojimą pornografijai, pelnydami iš vaiko prostitucijos, vaiko įtraukimą į prostituciją ar disponavimą pornografinio turinio dalykais, kuriuose vaizduojamas vaikas arba asmuo pateikiamas kaip

vaikas, vaiko pirkimą arba pardavimą, taip pat už kitus tyčinius sunkius ar labai sunkius nusikaltimus ar už analogiškas veikas, numatytas kitų valstybių baudžiamuosiuose įstatymuose, neatsižvelgiant į tai, ar teistumas yra išnykęs ar panaikintas, draudžiama:

1) dirbti ar užsiimti savanoriška veikla vaiko teisių apsaugos, vaikų socialinėse, švietimo ir sporto, sveikatos priežiūros paslaugas vaikams teikiančiose įstaigose, įmonėse ir organizacijose;

2) dirbti darbą kitose, negu nurodytos šio straipsnio 1 dalies 1 punkte, įstaigose, įmonėse ir organizacijose, taip pat jose užsiimti savanoriška veikla, jeigu šis darbas ar savanoriška veikla tiesioginiais ir reguliariais kontaktais yra susiję su vaikų auklėjimu, mokymu, priežiūra ar jų saugumo užtikrinimu;

3) verstis individualia veikla, jeigu ši veikla tiesioginiais ir reguliariais kontaktais susijusi su vaikų auklėjimu, mokymu, priežiūra ar jų saugumo užtikrinimu.

2. Mokytojams papildomai taikomi darbo apribojimai, nustatyti Švietimo įstatyme.

3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija tvirtina sąrašą darbų, veiklų ar paslaugų, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose, kurių dirbti, atlikti ar teikti dėl tiesioginių ir reguliarių kontaktų su vaikais neturi teisės asmenys, įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažinti kaltais padarius nusikaltimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje.

4. Darbdavys, ketindamas įdarbinti asmenį vykdyti profesinę veiklą ar priimti asmenis savanoriškai veiklai, susijusiai su tiesioginiais ir reguliariais kontaktais su vaikais, šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytose įstaigose, įmonėse ir organizacijose ar priimdamas dirbti į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktus darbus, gali priimti asmenį į darbą ar vykdyti tokią savanorišką veiklą tik gavęs iš Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro informaciją, kad asmuo nėra teistas už nusikaltimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje.

5. Paslaugų, įtrauktų į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą, gavėjas, sudarantis su asmeniu, vykdančiu individualią veiklą, sutartį dėl paslaugų teikimo vaikui, turi paslaugų teikėjo paprašyti, o paslaugų teikėjas privalo pateikti pažymą dėl Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro duomenų apie fizinį asmenį.

6. Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro valdytojas šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytiems darbdaviui ar asmeniui, vykdančiam individualią veiklą, turi pateikti pažymą dėl Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro duomenų apie fizinį asmenį, dirbantį darbus ar užsiimančią savanorišką veiklą, nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

7. Į pareigas asmenį skiriantis ar paskyręs subjektas šiame straipsnyje nustatyta tvarka gautos informacijos apie asmenį negali perduoti tretiesiems asmenims, išskyrus Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytus atvejus.

8. Jeigu asmuo, kuriam taikytini šio straipsnio 1 dalyje nustatyti apribojimai, priimamas dirbti ar užsiimti šiame straipsnyje nurodytų paslaugų teikimo veikla ir paaiškėja, kad jis pateikė melagingus ar tikrovės neatitinkančius duomenis apie save, su juo nutraukiama paslaugų sutartis dėl paslaugų teikimo vaikui. Asmenys, kurie priimti į darbą ar savanoriškai veiklai nepaisant šiame straipsnyje nustatytų darbo apribojimų, nedelsiant nušalinami nuo kontaktų su vaikais ir atleidžiami iš darbo atitinkamai Lietuvos Respublikos darbo kodekse arba Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme nustatyta tvarka, su jais nutraukiama savanoriškos veiklos sutartis. Už šių reikalavimų laikymąsi yra atsakingas darbdavys ir paslaugų gavėjas.

9. Asmuo negali dirbti Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyboje ar jos įgaliotuose teritoriniuose skyriuose, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

- 1) jam taikomi darbo apribojimai, nustatyti šio straipsnio 1 dalyje;
- 2) jis įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu padarius kitą, negu nurodyta šios dalies 1 punkte, nesunkų ir (ar) apysunkį nusikaltimą, jeigu teistumas už jį neišnykęs ar nepanaikintas;
- 3) jam yra ar buvo apribota tėvų valdžia;
- 4) jis buvo vaiko globėju (rūpintoju) ir globa (rūpyba) panaikinta dėl jo kaltės Civilinio kodekso 3.246 straipsnio 3 dalyje numatytais atvejais;
- 5) jis neatitinka nepriekaištingos reputacijos, kaip tai apibrėžta Valstybės tarnybos įstatyme;
- 6) jis piktnaudžiauja alkoholiu, psichotropinėmis, narkotinėmis ar kitomis psichiką veikiančiomis medžiagomis;
- 7) kitais įstatymų nustatytais atvejais.

10. Į pareigas asmenį priimantis ar skiriantis subjektas privalo užtikrinti, kad į Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgaliotų teritorinių skyrių darbuotojų (tarnautojų) pareigas būtų priimti tik asmenys, kuriems netaikomi šio straipsnio 1 dalyje nustatyti darbo apribojimai. Darbuotoją (tarnautoją) į pareigas priimantis asmuo turi teisę motyvuotu rašytiniu prašymu kreiptis į teisėsaugos, kontrolės ir kitas institucijas, įstaigas, valstybės ar savivaldybės valdomas įmones, kad šios pateiktų apie tokį asmenį jų turimą informaciją. Institucijos, įstaigos ir įmonės tokią informaciją turi pateikti ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo prašymo pateikti tokią informaciją gavimo dienos, jeigu įstatymuose nenustatyta kitaip.“

9 straipsnis. 31 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 31 straipsnį nauja 4 dalimi:

„4. Tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą teisės ir pareigos išlieka, kai vaiką laikinai prižiūri kiti asmenys šio įstatymo 36⁴ straipsnyje nustatytais atvejais.“

2. Buvusias 31 straipsnio 4–9 dalis laikyti atitinkamai 5–10 dalimis.

3. Pakeisti 31 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą turi teisę ir pareigą atstovauti savo vaikui be atskiro įgaliojimo ir gauti informaciją, susijusią su jų vaiku, dalyvauti ir būti išklausyti dėl sprendimų, susijusių su jų vaiku, išskyrus atvejus, kai tai apribota įstatymu. Kai vaiko teisių apsaugos institucijos renka bet kokius su vaiku ar jo šeima susijusius duomenis, vaiko tėvai ar kiti atstovai pagal įstatymą informuojami apie asmens duomenų rinkimą, išskyrus atvejus, kai toks informacijos pateikimas prieštarauja vaiko interesams arba nėra įmanomas dėl kitų objektyvių priežasčių.“

4. Pakeisti 31 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą pasirūpina, kad vaikas iki 6 metų, taip pat vaikas su negalia, atsižvelgiant į jo specialiuosius poreikius ir brandą, be objektyvios būtinybės neliktų be vyresnių kaip 14 metų asmenų priežiūros. Palikimu be priežiūros nelaikomas trumpalaikis (iki 15 minučių trukmės) vaiko iki 6 metų palikimas saugioje aplinkoje su 7–13 metų amžiaus asmenimis, kurie pagal savo brandą yra pajėgūs esamoje situacijoje juo pasirūpinti.“

5. Pakeisti 31 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą, sveikatos priežiūros ar kitokią pagalbą vaikui, jo tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą teikiantys specialistai, vaiko mokyklos vadovai, kiti švietimo paslaugų teikėjai, mokytojai, kiti specialistai, teikiantys psichologinę, socialinę pedagoginę ir specialiąją pedagoginę pagalbą, turi bendradarbiauti vaiko teisių užtikrinimo srityje, nepaneigdami Konstitucijoje įtvirtintos tėvų ir kitų vaiko atstovų pagal įstatymą teisės ir pareigos nevaržomai rūpintis vaiko religiniu ir doroviniu auklėjimu pagal savo įsitikinimus.“

10 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Kitų asmenų įgaliojimas atstovauti vaikui

1. Draudžiama vaiko tėvams asmenines teises ir pareigas perduoti kitiems asmenims.

2. Kitiems vaiko atstovams įstatymu nustatytas teises ir pareigas perduoti kitiems asmenims galima tik įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka.“

11 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 33 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Atsiradus vaiko funkcionavimo ir socialinės aplinkos rizikos veiksniams bei rizikos veiksniams, susijusiems su vaiko tėvais ir jų santykiais su vaiku, kuriuos, siekiant išvengti realaus pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, įmanoma pašalinti kitomis priemonėmis negu paimant vaiką iš šeimos, prioritetas teikiamas vaiko išsaugojimui šeimoje, teikiant vaikui ir jo tėvams šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka prevencinę ir (ar) kompleksinę pagalbą.“

12 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 34 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Savivaldybė atsako už prevencinės, kompleksiškai teikiamos ir (ar) kitos pagalbos vaikui ir šeimai užtikrinimą, organizuodama ir koordinuodama bendrą socialinės paramos teikimą, švietimo, sveikatos priežiūros įstaigų, teisėsaugos ir kitų institucijų, seniūnijų darbą su vaikais ir šeimomis. Organizuodamos ir teikdamos prevencinę, kompleksiškai teikiamą pagalbą ar kitą pagalbą šeimoms ir vaikams, savivaldybių institucijos ir įstaigos bendradarbiauja su nevyriausybinėmis organizacijomis, vietos bendruomenėmis, valstybės ir kitų savivaldybių institucijomis bei įstaigomis. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministras, Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministras ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministras bendru įsakymu patvirtina Savivaldybės bendro darbo su šeimomis organizavimo ir koordinavimo rekomendacijas.“

2. Pakeisti 34 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Savivaldybėje šeimoms ir vaikų besilaukiančioms vienišoms motinoms sudaromos galimybės dalyvauti tėvystės mokymuose, šeimos įgūdžius ugdančiose ir palaikančiose programose. Šiuose mokymuose dalyvavusių asmenų vaikams savivaldybės gali suteikti pirmumo teisę gauti ikimokyklinio ugdymo paslaugas. Savivaldybė kuria ar prisideda prie programų, kurių paskirtis yra mokyti smurtaujančius asmenis nesmurtinio elgesio, siekiant pakeisti smurtinės elgsenos modelius, kūrimo, taip pat sudaromos sąlygos organizuoti mokymus specialistams, dirbantiems su smurto veiksnių aukomis arba tokių veiksnių vykdytojais, smurto prevencijos ir jo atvejų nustatymo. Savivaldybė steigia ir remia vaikų dienos centrus, teikia konsultacijas, informaciją šeimoms dėl joms būtinos pagalbos gavimo, taip pat sudaro galimybes vaikus auginančioms šeimoms, kurios susiduria su krizėmis dėl šeimoje kylančių konfliktų, pasinaudoti savivaldybės organizuojamu ir teikiamu pirminės teisinės pagalbos teikimu ir Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatyme numatytu valstybės užtikrinamu neteisminiu taikinamuoju tarpininkavimu.“

13 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Švietimo, asmens sveikatos priežiūros, vaiko teisių apsaugos, socialinių paslaugų, teisėsaugos ir kitų institucijų darbuotojai, taip pat kiti asmenys, turintys duomenų apie vaiko elgesį, keliantį pavojų jo sveikatai ar gyvybei, arba apie likusius be tėvų globos nepilnamečius vaikus ar būtinumą ginti nepilnamečių teises ir teisėtus interesus (dėl piktnaudžiavimo tėvų valdžia, smurto prieš vaiką, tėvų ligos, mirties, išvykimo ar dingimo, tėvų atsisakymo atsiimti vaikus iš mokymo, auklėjimo ar gydymo įstaigų ar panašių priežasčių), privalo apie tai nedelsdami informuoti policiją ir (ar) Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybą ar jos įgaliotą teritorinį skyrių pagal vaiko ar savo gyvenamąją vietą.“

14 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 36 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Policijos pareigūnai, įvykio vietoje nustatę vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, privalo nedelsdami imtis veiksmų vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui užtikrinti ir apie įvykį nedelsdami informuoti Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybą ar jos įgaliotą teritorinį skyrių. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, gavę pranešimą iš policijos pareigūnų apie vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, atvyksta į įvykio vietą ne vėliau kaip per vieną valandą nuo pranešimo gavimo. Jeigu dėl objektyvių priežasčių Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius negali atvykti į policijos pareigūnų pranešime nurodytą vietą per vieną valandą nuo pranešimo gavimo, jis privalo apie tai nedelsdamas informuoti policijos pareigūnus ir užtikrinti atvykimą kiek įmanoma skubiau.“

2. Pakeisti 36 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„36 straipsnis. Reagavimas į pranešimą apie galimą vaiko teisių pažeidimą

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, gavęs žodžiu, raštu ar bet kokiomis nuotolinio ryšio priemonėmis pranešimą apie galimą vaiko teisių pažeidimą, kuo skubiau, tačiau ne vėliau kaip per tris darbo dienas nuo pranešimo gavimo dienos, pradeda nagrinėti pranešimą ir susitinka su vaiku, užsitikrindamas galimybę pabendrauti su juo be apribojimų, jeigu yra poreikis, – nedalyvaujant vaiko atstovams pagal įstatymą, atsižvelgęs į vaiko amžių ir brandą išklauso vaiką jam priimtiniu būdu apie galimą jo teisių pažeidimą, pagal poreikį įvertina vaiko gyvenamąją ir (ar) socialinę aplinką bei vaiko santykius su jo tėvais ar kitais vaiko atstovais pagal įstatymą. Jeigu yra įtarimų, kad vaikas patyrė smurtą, ar jeigu vaikas turi specialiųjų poreikių, raidos ir (ar) kitokių sutrikimų, jis pagal poreikį turi būti išklaustytas psichologo. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar

jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikęs šioje dalyje nurodytus veiksmus, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka atlieka vaiko situacijos vertinimą. Jeigu Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikęs šioje dalyje nurodytus veiksmus, nenustato vaiko teisių pažeidimų ir pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, jis priima sprendimą baigti pranešimo nagrinėjimą.

2. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, reaguodamas į pranešimą apie galimą smurto prieš vaiką naudojimą, galimai kilusį pavojų vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei ar vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, šio straipsnio 1 dalyje nurodytus veiksmus pradeda atlikti pranešimo gavimo dieną, tačiau ne vėliau kaip per 6 valandas nuo pranešimo gavimo momento, ir užbaigia visus veiksmus ne vėliau kaip per tris darbo dienas.

3. Policijos pareigūnai, turintys specialią darbo su nepilnamečiais kvalifikaciją, įvykio vietoje nustatę vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, privalo nedelsdami imtis veiksmų vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui užtikrinti ir apie įvykį nedelsdami informuoti Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybą ar jos įgaliotą teritorinį skyrių. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, gavę pranešimą iš policijos pareigūnų apie vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, atvyksta į įvykio vietą ne vėliau kaip per vieną valandą nuo pranešimo gavimo. Jeigu dėl objektyvių priežasčių Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius negali atvykti į policijos pareigūnų pranešime nurodytą vietą per vieną valandą nuo pranešimo gavimo, jis privalo apie tai nedelsdamas informuoti policijos pareigūnus ir užtikrinti atvykimą kiek įmanoma skubiau.

4. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs būtinybę dėl kylančio realaus ir tiesioginio pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, skubiai paima vaiką iš jam nesaugios aplinkos, prireikus pasitelkdamas policijos pareigūnus, bei imasi veiksmų dėl vaiko perdavimo tėvams (ar vienam iš tėvų) ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą ir (ar) atlieka vaiko situacijos vertinimą šio įstatymo 36¹ straipsnyje nustatyta tvarka.

5. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, kuri nėra vaiko gyvenamoji vieta ir kurioje kyla realus ir tiesioginis pavojus vaiko sveikatai ar gyvybei, skubiai užtikrina vaiko saugumą ir nedelsdamas imasi veiksmų dėl vaiko perdavimo tėvams ar kitiems jo atstovams pagal įstatymą ir (ar) atlieka vaiko situacijos vertinimą šio įstatymo 36¹ straipsnyje nustatyta tvarka. Nustatęs, kad vaikas negali būti grąžintas jo tėvams ar vaiko atstovams pagal įstatymą dėl to, kad tėvai arba turimas vienintelis iš tėvų yra dingę ir jų ieškoma (kol teismas tėvus pripažins nežinia kur esančiais arba paskelbs mirusiais) arba tėvai ar turimas vienintelis iš tėvų laikinai

negali rūpintis vaiku dėl abiejų tėvų ar vieno iš jų ligos, suėmimo, bausmės atlikimo ar kitų svarbių priežasčių arba dėl to, kad gali kilti realus ir tiesioginis pavojus vaiko sveikatai ar gyvybei, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius nustato vaikui apsaugos poreikį ir nedelsdamas imasi šio įstatymo 36⁵ straipsnyje nustatytų veiksmų.“

15 straipsnis. Įstatymo papildymas 36¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 36¹ straipsniu:

„36¹ straipsnis. Vaiko situacijos vertinimas

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius gali nustatyti būtinybę vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį arba vaiko apsaugos poreikį.

2. Būtinybę vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį nustatoma, jeigu Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikdamas vaiko situacijos vertinimą, nustato vaiko funkcionavimo ir socialinės aplinkos rizikos veiksnius bei rizikos veiksnius, susijusius su vaiko tėvais ar kitais jo atstovais pagal įstatymą ir jų santykiais su vaiku, ir jeigu vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą neužtikrina vaiko teisių ir teisėtų interesų.

3. Vaiko apsaugos poreikis nustatomas, jeigu Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikdamas vaiko situacijos vertinimą, nustato realų pavojų vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei arba pavojų, galintį sukelti reikšmingą žalą vaiko sveikatai, kuris yra susijęs su vaiko funkcionavimo ir socialinės aplinkos rizikos veiksniais bei rizikos veiksniais, susijusiais su vaiko tėvais ar kitais jo atstovais pagal įstatymą ir jų santykiais su vaiku.

4. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius gali išklausti ir kitus asmenis, tarp jų švietimo įstaigų pedagogus, sveikatos priežiūros įstaigų darbuotojus, socialinius darbuotojus, jeigu, nagrinėjančio pranešimą apie galimą vaiko teisių pažeidimą asmens manymu, šie asmenys gali turėti pranešimo nagrinėjimui reikšmingos informacijos.

5. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikdamas vaiko situacijos vertinimą, gali daryti garso ir vaizdo įrašus Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka, parengta vadovaujantis Reglamento (ES) 2016/679 5 straipsnyje įtvirtintais su asmens duomenų tvarkymu susijusiais principais. Siekiant užtikrinti vaiko ir jo šeimos privataus gyvenimo neliečiamumą, Reglamente (ES) 2016/679 numatytą duomenų subjekto teisę susipažinti su garso ir vaizdo įrašuose esančiais asmens duomenimis turi tik vaikai, tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą, įgalioti valstybės

ar savivaldybių institucijų atstovai, dalyvavę atliekant vaiko situacijos vertinimą, taip pat teismas ar kitos valstybės įgaliotos institucijos, priimančios su vaiko situacijos vertinimu susijusius sprendimus.“

16 straipsnis. Įstatymo papildymas 36² straipsniu

Papildyti Įstatymą 36² straipsniu:

„36² straipsnis. Veiksmai nustatčius būtinybę vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį

Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs būtinybę vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį, ne vėliau kaip kitą darbo dieną inicijuoja atvejo vadybininko paskyrimą socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka.“

17 straipsnis. Įstatymo papildymas 36³ straipsniu

Papildyti Įstatymą 36³ straipsniu:

„36³ straipsnis. Veiksmai nustatčius vaiko apsaugos poreikį

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikęs vaiko situacijos vertinimą ir nustatęs vaiko apsaugos poreikį, nedelsdamas imasi vieno iš šių veiksmų:

1) užtikrina vaikui laikinąją priežiūrą pagal šio įstatymo 36⁴ straipsnio 1 dalį arba,
2) jeigu nėra galimybių taikyti vaiko laikinąją priežiūrą pagal šio įstatymo 36⁴ straipsnio 1 dalį, paima vaiką iš tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą šio įstatymo 36⁵ straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Siekdami užtikrinti vaikui saugią aplinką, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius prireikus gali pasitelkti policijos pareigūnus.

3. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko apsaugos poreikį, ne vėliau kaip kitą darbo dieną inicijuoja atvejo vadybininko paskyrimą ir organizuoja mobiliosios komandos sudarymą. Mobiliųjų komandų sudarymo, specialistų atrankos ir jų darbo tvarkos aprašą tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras.

4. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybai ar jos įgaliotam teritoriniam skyriui nustatčius vaiko apsaugos poreikį, vaiko tėvai (vienas iš tėvų) ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą turi teisę matytis su vaiku ir palaikyti su juo ryšius, jeigu tai atitinka geriausius vaiko interesus ir nekelia realaus pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei.“

18 straipsnis. Įstatymo papildymas 36⁴ straipsniu

Papildyti Įstatymą 36⁴ straipsniu:

„36⁴ straipsnis. Vaiko laikinoji priežiūra

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko apsaugos poreikį, užtikrina vaikui saugią aplinką, taikydamas vieną iš šių priemonių:

1) perduoda vaiką giminaičių, su vaiku emociniais ryšiais susijusių asmenų ar kitų vaiko tėvų, ar jo atstovų pagal įstatymą nurodytų asmenų, galinčių laikinai prižiūrėti vaiką, priežiūrai, vaiko ir tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą gyvenamojoje vietoje;

2) organizuoja vaiko laikinąją priežiūrą pas giminaičius, su vaiku emociniais ryšiais susijusius asmenis ar kitus vaiko tėvų ar jo atstovų pagal įstatymą nurodytus asmenis, galinčius laikinai prižiūrėti vaiką, prižiūrinčių asmenų gyvenamojoje vietoje;

3) organizuoja vaiko laikinąją priežiūrą, apgyvendinus jį kartu su jo tėvais ar vienu iš jų, arba kitais vaiko atstovais (atstovu) pagal įstatymą, kurie (kuris) nekelia pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, socialinę priežiūrą teikiančioje socialinių paslaugų įstaigoje.

2. Vaiko laikinoji priežiūra pas giminaičius, su vaiku emociniais ryšiais susijusius asmenis ar kitus vaiko tėvų ar jo atstovų pagal įstatymą nurodytus asmenis jų gyvenamojoje vietoje turi būti organizuojama bendru vieno iš vaiko tėvų (ar abiejų tėvų) ar kito (kitų) vaiko atstovo (atstovų) pagal įstatymą ir vaiko laikinąją priežiūrą vykdančių asmenų sutarimu.

3. Jeigu vienas iš vaiko tėvų (ar abu tėvai) ar kitas (kiti) vaiko atstovas (atstovai) pagal įstatymą nesusitaria su giminaičiais, su vaiku emociniais ryšiais susijusiais asmenimis ar kitais asmenimis dėl vaiko laikinosios priežiūros atlikimo, vaiko laikinoji priežiūra organizuojama šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyta tvarka.

4. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, užtikrinęs vaiko laikinąją priežiūrą pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, nedalyvaujant vaiko tėvams (vienam iš vaiko tėvų) ar kitiems (kitam) vaiko atstovams (atstovui) pagal įstatymą, nedelsdamas, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną, bet kokiomis nuotolinio ryšio priemonėmis ar raštu privalo apie tai pranešti vaiko tėvams ar kitiems jo atstovams pagal įstatymą.

5. Išnykus ar pasikeitus aplinkybėms, dėl kurių buvo nustatytas vaiko apsaugos poreikis taikant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius nutraukia vaiko apsaugos priemones taikymą.

6. Vaiko laikinosios priežiūros priemonės, numatytos šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose, gali būti taikomos iki 30 dienų. Vaiko laikinosios priežiūros priemonė, numatyta šio straipsnio 1 dalies 3 punkte, gali būti taikoma pagal poreikį, bet ne ilgiau kaip 12 mėnesių. Pagal poreikį vaiko laikinosios priežiūros priemonių, numatytų šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose, taikymas gali būti pratęstas iki 30 dienų arba jos keičiamos į vaiko laikinosios priežiūros priemonę, numatytą šio straipsnio 1 dalies 3 punkte. Jeigu vaiko laikinosios priežiūros metu visos įmanomos pagalbos šeimai priemonės yra išnaudotos ir buvo neveiksmingos, o vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą nededa pastangų, nekeičia savo elgesio ir toliau išlieka realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei šeimoje, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, užtikrindamas vaikui saugią aplinką, inicijuoja laikinosios globos (rūpybos) nustatymo procesą.

7. Fiziniai asmenys, sutinkantys užtikrinti šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose numatytą vaiko laikinąją priežiūrą, pateikia Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybai ar jos įgaliotam teritoriniam skyriui rašytinį įsipareigojimą užtikrinti vaikui saugią aplinką.

8. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, pritaikęs šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytą vaiko laikinosios priežiūros priemonę, nedelsdamas, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo vaiko laikinosios priežiūros priemonės pritaikymo dienos, Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registre patikrina, ar vaiką laikinai prižiūrintis asmuo nėra teistas už šio įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje nurodytų nusikaltimų padarymą. Išimtiniais atvejais, kai Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius neturi techninių galimybių pats tiesiogiai patikrinti šią informaciją Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registre, o skubus informacijos patikrinimas yra objektyviai būtinas, šiai informacijai patikrinti gali būti pasitelkiami policijos pareigūnai.

9. Tais atvejais, kai vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą negali pasirūpinti vaiku dėl susiklosčiusių objektyvių aplinkybių (dėl gydymo, tėvų laikino išvykimo ir panašių aplinkybių), vaiko laikinoji priežiūra gali būti nustatoma vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą prašymu savivaldybės administracijos direktoriaus sprendimu pas vaiko giminaičius, su vaiku emociniais ryšiais susijusius asmenis ar kitus vaiko tėvų ar jo atstovų pagal įstatymą nurodytus asmenis, galinčius laikinai prižiūrėti vaiką, bet ne ilgiau kaip 6 mėnesius. Nustačius vaiko laikinąją priežiūrą vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą prašymu, vaiko laikinosios priežiūros išmoka neskiriama, tačiau vaiko laikinosios priežiūros metu jį prižiūrinčiam asmeniui gali būti skiriama socialinė parama (vienkartinė, tikslinė, periodinė, sąlyginė pašalpa) Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo nustatyta tvarka.“

19 straipsnis. Įstatymo papildymas 36⁵ straipsniu

Papildyti Įstatymą 36⁵ straipsniu:

„36⁵ straipsnis. Vaiko paėmimo iš jo tėvų ir kitų vaiko atstovų pagal įstatymą tvarka

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko apsaugos poreikį, gali paimti vaiką iš jo tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą Civilinio kodekso 3.254 straipsnyje nurodytais pagrindais ir jeigu:

1) nepavyksta užtikrinti vaikui saugios aplinkos vadovaujantis šio įstatymo 36⁴ straipsnyje nurodytomis priemonėmis ir toliau išlieka realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, galintis sukelti reikšmingą žalą vaiko sveikatai ar grėsti jo gyvybei arba

2) šio įstatymo 36⁴ straipsnyje nurodytų priemonių taikymo metu vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą nededa pastangų, nekeičia savo elgesio ir toliau šeimoje išlieka realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, galintis sukelti reikšmingą žalą vaiko sveikatai ar grėsti jo gyvybei.

2. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi teisę dalyvauti vaiko paėmimo metu, jeigu tai atitinka vaiko teises ir teisėtus interesus. Jeigu vaiko paėmimo metu dėl objektyvių priežasčių nėra galimybių dalyvauti vaiko tėvams ar kitiems jo atstovams pagal įstatymą, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius nedelsdamas, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną, bet kokiomis nuotolinio ryšio priemonėmis ar raštu privalo apie tai pranešti tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą.

3. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi teisę skųsti teismui Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus veiksmus dėl galimai neteisėto vaiko paėmimo atvejo.

4. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi teisę gauti išsamią informaciją iš Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus apie galimybę bendrauti su vaiku, vaiko grąžinimo sąlygas.

5. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi pareigą suteikti išsamią informaciją vaiką paėmusiam Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus darbuotojui apie vaiko specialiuosius poreikius ir kitą būtiną informaciją, siekiant apsaugoti vaiko teisėtus interesus.

6. Vaiko paėmimas atliekamas taip, kad kuo mažiau neigiamai paveiktų vaiką. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius turi paaiškinti vaikui pagal jo supratimo lygį ir (ar) jo tėvams pagal jų supratimo lygį, kaip ketinama atlikti vaiko paėmimo procedūrą.

7. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, paėmęs vaiką iš jo tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą, šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje ir Civilinio kodekso 3.254¹ straipsnyje nustatyta tvarka ir terminais kreipiasi į teismą dėl leidimo paimiti vaiką iš jo tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą.“

20 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„37 straipsnis. Atvejo vadyba

1. Atvejo vadybos tikslas – rasti geriausią problemos sprendimo būdą ir suteikti šeimai tokią pagalbą, kuri ne tik padėtų išspręsti vaiko ir šeimos problemas, bet ir sudarytų sąlygas šeimai pačiai siekti reikiamų pokyčių, užtikrinančių vaiko fizinį ar psichinį saugumą ir jo interesus.

2. Atvejo vadyba taikoma paaiškėjus pranešimo apie galimą vaiko teisių pažeidimą pagrįstumui ir nustačius vieną iš šio įstatymo 38 straipsnyje apibrėžtų grėsmės vaikui lygių. Visais atvejais su šeima dirba atvejo vadybininko sudaryta specialistų komanda, kurioje turi pareigą dalyvauti atvejo vadybininko kviečiami sveikatos priežiūros, švietimo, socialines paslaugas toje savivaldybėje teikiančių įstaigų, atitinkamų teisėsaugos institucijų atstovai ar kitų sričių specialistai pagal vaiko poreikius. Taip pat gali būti kviečiami dalyvauti vietos bendruomenės ir nevyriausybinių organizacijų atstovai.

3. Taikant atvejo vadybą, pagalba vaikui ir šeimai turi būti orientuota į kompleksinės pagalbos vaikui ir jo šeimai organizavimą, paslaugų teikimą, įvairios pagalbos teikimą, kai reikalinga kompleksinė ilgalaikė tęstinė pagalba, kad būtų padėta vaikui ir šeimai išspręsti iškilusias problemas.

4. Vaikams, patiriantiems socialinius sunkumus, turintiems specialiųjų poreikių, teisę pažeidusiems vaikams ar kitais atvejais gali būti paskiriamas atvejo vadybininkas, taip pat Švietimo įstatyme garantuojama tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus pagalba. Ši pagalba taip pat teikiama tokių vaikų tėvams ir kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, teikiant būtinas paslaugas, jeigu yra poreikis, – kompleksinę ilgalaikę pagalbą.

5. Atvejo vadybą sudaro:

1) šeimos poreikių dėl pagalbos teikimo ir socialinės rizikos lygio šeimoje vertinimas, pagalbos organizavimas, vaiko individualių poreikių ir šeimos socialinės aplinkos, rizikų ir galimų pagalbos šaltinių įvertinimas;

2) pagalbos plano sudarymas;

3) pagalbos plano įgyvendinimas;

4) šeimos stebėseną;

5) periodinis pagalbos plano peržiūrų organizavimas, tačiau ne rečiau kaip kartą per pusmetį, jeigu nustatytas pirmasis grėsmės vaikui lygis, o jeigu nustatytas antrasis grėsmės vaikui lygis, – pirmą kartą ne vėliau kaip po 60 dienų, paskesnius kartus – ne rečiau kaip kartą per keturis mėnesius, pagalbos plano įgyvendinimo įvertinimas. Jeigu yra poreikis, pagalbos plano peržiūros gali būti atliekamos ir dažniau, negu nurodyta šiame punkte.

6. Nepriklausomai nuo grėsmės vaikui lygio nustatymo, bet kuriuo atvejo vadybos proceso etapu, jeigu iškyla realus pavojus vaiko saugumui, sveikatai ar gyvybei, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius turi imtis skubių veiksmų, nurodytų šio įstatymo 36 straipsnio 5 dalyje.

7. Atvejo vadybos tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.

8. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad aplinkybės, dėl kurių buvo iškilęs realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, išnyksta arba šeima įvykdo visas atvejo vadybos proceso metu iškeltas sąlygas, nedelsiant organizuojamas atvejo nagrinėjimo posėdis, kurio metu sprendžiama dėl vaiko skubaus grąžinimo šeimai. Atvejo nagrinėjimo posėdis, kurio metu sprendžiama dėl vaiko skubaus grąžinimo šeimai, nedelsiant organizuojamas ir tais atvejais, kai atvejo vadybos metu šeimai iškeltas sąlygas galima įvykdyti vaikui esant šeimoje, nesukeliant realaus pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei.

9. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad išnyko aplinkybės, dėl kurių buvo taikyta atvejo vadyba, pagalbos plano peržiūros dalyviai priima sprendimą baigti atvejo vadybą.“

21 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„37 straipsnis. Atvejo vadyba

1. Atvejo vadybos tikslas – rasti geriausią problemos sprendimo būdą ir suteikti šeimai tokią pagalbą, kuri ne tik padėtų išspręsti vaiko ir šeimos problemas, bet ir sudarytų sąlygas šeimai pačiai siekti reikiamų pokyčių, užtikrinančių vaiko fizinį ar psichinį saugumą ir jo interesus.

2. Atvejo vadybininkas paskiriamas paaiškėjus, kad pranešimas apie galimą vaiko teisių pažeidimą yra pagrįstas, ir nustačius būtinybę vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį arba nustačius vaiko apsaugos poreikį. Atvejo vadybos procesas gali būti inicijuotas ir vaiko tėvų ar pagalbą vaikams ir (ar) šeimoms organizuojančių ir teikiančių įstaigų, organizacijų prašymu, vadovaujantis atvejo vadybos tvarkos aprašu. Paskirtas atvejo vadybininkas vertina pagalbos

vaikui ir (ar) šeimai poreikį. Nustatęs kompleksinės pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį, atvejo vadybininkas pradeda atvejo vadybos procesą. Jeigu atvejo vadybininkas nenustato kompleksinės pagalbos poreikio, atvejo vadyba nėra pradedama. Informacija apie pagalbos vaiko ir (ar) šeimai poreikio vertinimo rezultatus perduodama savivaldybės administracijai. Pradėjus atvejo vadybos procesą, su šeima dirba atvejo vadybininko sudaryta specialistų grupė, kurioje turi pareigą dalyvauti atvejo vadybininko kviečiami Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus, sveikatos priežiūros, švietimo, socialines paslaugas toje savivaldybėje teikiančių įstaigų, atitinkamų teisėsaugos institucijų atstovai ar kitų sričių specialistai pagal vaiko ir šeimos poreikius. Taip pat gali būti kviečiami dalyvauti seniūnai, vietos bendruomenės ir nevyriausybinių organizacijų atstovai. Siekiant užtikrinti geriausius vaiko interesus ir išvengti informacijos apie privatų šeimos gyvenimą paviešinimo, posėdžio dalyviams taikomi konfidencialumo reikalavimai. Konfidencialumo reikalavimai netaikomi vaiko tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, jeigu tai neprieštarauja geriausiems vaiko interesams.

3. Taikant atvejo vadybą, pagalba vaikui ir šeimai turi būti orientuota į kompleksinės pagalbos vaikui ir jo šeimai organizavimą, paslaugų teikimą, įvairios pagalbos teikimą, kai reikalinga kompleksinė ilgalaikė tęstinė pagalba, kad būtų padėta vaikui ir šeimai išspręsti iškilusias problemas.

4. Vaikams, patiriantiems socialinius sunkumus, turintiems specialiųjų poreikių, teisę pažeidusiems vaikams ar kitais atvejais gali būti paskiriamas atvejo vadybininkas, taip pat Švietimo įstatyme garantuojama tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus pagalba. Ši pagalba taip pat teikiama tokių vaikų tėvams ir kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, teikiant būtinas paslaugas, jeigu yra poreikis, – kompleksinę ilgalaikę pagalbą.

5. Atvejo vadybą sudaro:

1) pagalbos vaikui ir (ar) šeimai, laikinąją priežiūrą teikiantiems asmenims poreikių vertinimas;

2) pagalbos plano sudarymas;

3) pagalbos plano įgyvendinimas;

4) šeimos stebėseną;

5) pagalbos plano peržiūrų organizavimas.

6. Bet kuriuo atvejo vadybos proceso etapu, jeigu iškyla realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius turi imtis skubių veiksmų, nurodytų šio įstatymo 36³ straipsnio 1 dalyje.

7. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad situacija šeimoje blogėja, vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą nededa pastangų, nekeičia savo elgesio ir toliau vengia atlikti savo pareigas, nesirūpina vaiko fiziniu ar psichiniu saugumu ir jo auklėjimu, piktnaudžiauja tėvų valdžia, atvejo vadybininkas teikia Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybai ar jos įgaliotam teritoriniam skyriui motyvuotą siūlymą imtis veiksmų, vadovaujantis šio įstatymo 36⁵ straipsniu.

8. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad aplinkybės, dėl kurių buvo iškilęs realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, išnyksta arba šeima įvykdo visas atvejo vadybos proceso metu iškeltas sąlygas, nedelsiant organizuojamas atvejo nagrinėjimo posėdis, kurio metu sprendžiama dėl vaiko skubaus grąžinimo šeimai. Atvejo nagrinėjimo posėdis, kurio metu sprendžiama dėl vaiko skubaus grąžinimo šeimai, nedelsiant organizuojamas ir tais atvejais, kai atvejo vadybos metu šeimai iškeltas sąlygas galima įvykdyti vaikui esant šeimoje, nesukeliant realaus pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei.

9. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad išnyko aplinkybės, dėl kurių buvo taikyta atvejo vadyba, pagalbos plano peržiūros dalyviai priima sprendimą baigti atvejo vadybą.

10. Atvejo vadybos tvarkos aprašą tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

22 straipsnis. 38, 39 ir 40 straipsnių pripažinimas netekusiais galios

Pripažinti netekusiais galios 38, 39 ir 40 straipsnius.

23 straipsnis. 41 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 41 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„41 straipsnis. Atvejo vadybininkas ir jo sudaromas pagalbos planas

1. Atvejo vadybininku skiriamas fizinis asmuo, įgijęs aukštąjį socialinio darbo (profesinio bakalauro, bakalauro, magistro) kvalifikacinį laipsnį ar iki 2014 m. gruodžio 31 d. įgijęs kitą kvalifikacinį laipsnį (profesinio bakalauro, bakalauro, magistro) ir socialinio darbuotojo kvalifikaciją, ar iki 2014 m. gruodžio 31 d. įgijęs kitą kvalifikacinį laipsnį (profesinio bakalauro, bakalauro, magistro), ar įgijęs socialinės pedagogikos (bakalauro, magistro) kvalifikacinį laipsnį ir turintis ne mažesnę kaip vienu metų darbo su šeima ar vaikais ar savanorystės patirtį ir atitinkantis kituose teisės aktuose jam nustatytus reikalavimus.

2. Atvejo vadybininkas įvertina vaiko ir šeimos poreikius bei jos aplinką, telkia bendruomenės narius ir specialistus reikalingai pagalbai teikti bei koordinuoja pagalbos vaikui ir šeimai procesą. Atvejo vadybininkas padeda rasti šeimai geriausią problemų sprendimo būdą,

sudaro sąlygas šeimai spręsti problemas, nuolat stebi ir koreguoja intensyvaus prevencinio ir socialinio darbo procesus.

3. Kai yra tarnybinis būtinumas, atvejo vadybininkas turi teisę neatlygintinai gauti išvadas iš sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje yra priregistruotas vaikas, dėl vaikui suteiktų ir reikalingų suteikti sveikatos priežiūros paslaugų ir (ar) išvadas dėl vaiko atstovų pagal įstatymą sveikatos būklės iš sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje jie yra priregistruoti, asmens sveikatos priežiūros įstaigos darbuotojams nurodant, ar jų sveikatos būklė leidžia pasirūpinti vaiku. Taip pat atvejo vadybininkas turi teisę neatlygintinai gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų, nevyriausybinių organizacijų ar kitų juridinių asmenų apie vaikui ar šeimai jų teikiamas socialines paslaugas arba švietimą. Kai atvejo vadybininkas renka bet kokius su vaiku ar jo šeima susijusius duomenis, vaiko tėvai ar kiti atstovai pagal įstatymą informuojami apie asmens duomenų rinkimą, išskyrus atvejus, kai toks informacijos pateikimas prieštarauja vaiko interesams arba nėra įmanomas dėl kitų objektyvių priežasčių.

4. Pagalbos planą, pasitelkiant vaiko tėvus ar kitus jo atstovus pagal įstatymą, sudaro atvejo vadybos procese dalyvaujantys specialistai ne ilgesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui. Atvejo vadybininkas koordinuoja ir užtikrina pagalbos plano įgyvendinimą. Pagalbos plane nustatytų institucijų specialistai privalo dalyvauti įgyvendinant pagalbos plane nurodytus veiksmus ir priemones.

5. Teikiamų paslaugų trukmę nustato atvejo vadybininkas, atsižvelgdamas į atvejo vadybos procese dalyvaujančių specialistų rekomendacijas.

6. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi teisę kreiptis į savo gyvenamosios vietos savivaldybės administracijos direktorių dėl pagalbos plano sudarymo pagrįstumo.“

24 straipsnis. 42 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 42 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko apsaugos poreikį arba gavęs atvejo vadybininko motyvuotą siūlymą imtis veiksmų ir įvertinęs jo pagrįstumą, vadovaudamasis šio įstatymo 36⁵ straipsniu:

1) paima vaiką iš jo tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą;

2) Civilinio kodekso 3.254¹ straipsnyje nustatyta tvarka ir terminais kreipiasi į teismą dėl leidimo paaimti vaiką iš jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą išdavimo.“

2. Pakeisti 42 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Įsiteisėjus teismo nutarčiai atsisakyti išduoti leidimą paaimti vaiką iš jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius organizuoja vaiko grąžinimą vaiko tėvams ar kitiems jo atstovams pagal

įstatymą ir, bendradarbiaudamas su atvejo vadybininku, organizuoja pagalbos plano peržiūrą, kurios metu patikslinamos įgyvendinamos pagalbos plane nustatytos priemonės ir vaikui bei jo atstovams pagal įstatymą teikiamos paslaugos.“

3. Pakeisti 42 straipsnio 5 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) jeigu kyla realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, paima vaiką iš jam nesaugios aplinkos ir Civilinio kodekso 3.254¹ straipsnyje nustatyta tvarka ir terminais kreipiasi į teismą dėl leidimo paimiti vaiką iš jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą išdavimo;“.

25 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 43 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jeigu šio įstatymo 36 straipsnio 4 dalyje ir 36³ straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytais pagrindais vaikas, paimtas iš jam nesaugios aplinkos, negali būti perduotas jo tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, jis laikinai apgyvendinamas saugioje aplinkoje Civilinio kodekso 3.264 straipsnio 5 dalyje nustatyta prioriteto tvarka.“

26 straipsnis. 49 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 49 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerija dalyvauja įgyvendinant vaiko teisių apsaugos politiką valstybinės švietimo politikos srityje:

1) užtikrina formaliojo ir neformaliojo švietimo, švietimo pagalbos prieinamumą ir švietimo kokybę;

2) įstatymų nustatyta tvarka įgyvendina švietimo priemones, kuriomis siekiama apginti vaiką nuo vaiko teisių pažeidimų, rengia rekomendacijas dėl smurto prevencijos įgyvendinimo mokyklose;

3) koordinuoja švietimo pagalbos teikimą mokiniui, mokytojui, šeimai, mokyklai;

4) tvirtina vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros priemonių ar auklėjamojo poveikio priemonės įgyvendinimo savivaldybėje organizavimo, koordinavimo ir kontrolės rekomendacijas;

5) kaupia, sistemina ir analizuoja duomenis, vadovaudamasi švietimo, mokslo ir sporto ministro patvirtintais valstybės švietimo stebėsenos rodikliais ir jo nustatyta tvarka.“

2. Pakeisti 49 straipsnio 5 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) sudaro teisines ir administracines prielaidas, kad kilus pavojui vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei būtų užtikrintas teritorinių policijos padalinių bendradarbiavimas su Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotu

teritoriniu skyriumi dėl skubaus vaiko paėmimo iš jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą arba kitos vaikui nesaugios aplinkos.“

27 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 50 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) neatlygintinai gauti būtinus valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų ir įmonių tvarkomus valstybės registrų (kadastrų) ir žinybinių registrų, klasifikatorių, informacinių sistemų ir duomenų rinkmenų duomenis savo funkcijoms vykdyti, nepaisant jų pateikimo formos ir būdo, jeigu to reikia vaiko teisėms ir teisėtiems interesams užtikrinti; atliekant vaiko situacijos vertinimą, šią informaciją gauti skubos tvarka per 2 darbo dienas;“.

2. Pakeisti 50 straipsnio 2 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) kai yra tarnybinis būtinumas, neatlygintinai gauti iš Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registre tvarkomą informaciją apie vaiko tėvų, kitų jo atstovų pagal įstatymą, kartu su vaiku gyvenančių asmenų bei vaiką laikinai prižiūrinčių asmenų duomenis, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis;“.

28 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 1 straipsnio 3 ir 8 dalys, 6 straipsnis, 9 straipsnio 1 dalis, 14 straipsnio 2 dalis, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22 straipsniai, 24 straipsnio 1 dalis, 25 straipsnis įsigalioja 2020 m. sausio 1 d.

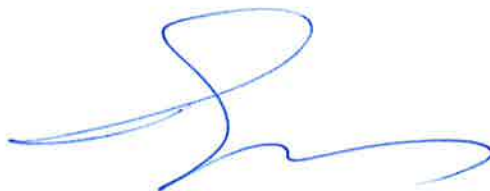
2. Šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalis ir 20 straipsnis galioja iki 2019 m. gruodžio 31 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos iki 2019 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo 1 straipsnio 3 ir 8 dalių, 6 straipsnio, 9 straipsnio 1 dalies, 14 straipsnio 2 dalies, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22 straipsnių, 24 straipsnio 1 dalies, 25 straipsnio nuostatomis įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

4. Iki šio įstatymo įsigaliojimo pradėtos vaiko teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūros baigiamos nagrinėti pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusias Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo nuostatas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VAIKO TEISIŲ APSAUGOS PAGRINDŲ ĮSTATYMO NR. I-1234 2, 3, 4, 9, 12, 14, 29, 30,
31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 41, 42, 43, 49, 50 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO, ĮSTATYMO
PAPILDYMO 36¹, 36², 36³, 36⁴, 36⁵ STRAIPSNIAIS IR 38, 39, 40 STRAIPSNIŲ
PRIPAŽINIMO NETEKUSIAIS GALIOS
ĮSTATYMAS

2019 m. balandžio 11 d. Nr. XIII-2035
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. **Atvejis** – kompleksinės pagalbos vaikui ir (arba) šeimai poreikio atsiradimas.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. **Fizinė bausmė** – vaiko drausminimas, kai fizinis veiksmas naudojamas fiziniam skausmui, net ir nedideliame, sukelti ar fiziškai kankinti vaiką arba pažeminti jo garbę ir (ar) orumą. Fizinė bausmė nelaikomos pagal įstatymą skiriamos ar taikomos bausmės ir kitokios teisėtos poveikio priemonės nepilnamečiams.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. **Mobilioji komanda** – Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba) specialistų grupė, teikianti į krizę patekusiai šeimai ir (ar) vaikui intensyvią pagalbą ir (ar) bendradarbiaujanti su atvejo vadybininku, nustatčius vaiko apsaugos poreikį.“

4. Papildyti 2 straipsnį nauja 9 dalimi:

„9. **Reikšminga žala sveikatai** – fizinio, seksualinio, psichologinio smurto prieš vaiką arba vaiko nepriežiūros ar smurto stebėjimo (kai vaikas yra smurto liudininkas) pasekmė, pasireiškianti vaiko fizinės ir (ar) psichinės sveikatos ir (ar) normalios raidos sutrikdymu.“

5. Buvusias 2 straipsnio 9–14 dalis laikyti atitinkamai 10–15 dalimis.

6. Pakeisti 2 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. **Smurtas prieš vaiką** – veikimu ar neveikimu vaikui daromas tiesioginis ar netiesioginis tyčinis fizinis, psichologinis, seksualinis poveikis, jeigu dėl to vaikas mirė, buvo sutrikdyta jo sveikata, normali raida, jam sukeltas skausmas ar pavojus gyvybei, sveikatai, normaliai raidai ar pažeminta vaiko garbė ir (ar) orumas. Smurtu prieš vaiką taip pat laikoma vaiko nepriežiūra. Smurtu nelaikomi veiksmai, kuriais prieš vaiką panaudojama fizinė jėga ir vaikui sukeliamas fizinis ar psichinis skausmas, kai šiais veiksmais siekiama išvengti didesnio

pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei ir to negalima pasiekti kitomis priemonėmis.“

7. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 13 dalį.

8. Papildyti 2 straipsnį nauja 14 dalimi:

„14. **Vaiko laikinoji priežiūra** – visuma veiksmų, užtikrinančių vaikui saugią aplinką, tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą išlaikant teises ir pareigas.“

9. Buvusias 2 straipsnio 14 ir 15 dalis laikyti atitinkamai 15 ir 16 dalimis.

10. Pakeisti 2 straipsnio 16 dalį ir ją išdėstyti taip:

„16. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse, Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatyme, Lietuvos Respublikos šeimos stiprinimo įstatyme ir 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) 2016/679).“

2 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 3 straipsnio 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) psichologinis smurtas – tyčinis sistemingas vaiko teisės į identiškumą pažeidinėjimas, vaiko žeminimas, patyčios, gąsdinimas, būtinos vaiko normaliai raidai veiklos trikdymas, asocialaus elgesio skatinimas ar kitokia nefizinio kontakto elgsena (veiksmai ar neveikimas), dėl kurios vaikas mirė, buvo sutrikdyta jo sveikata ar normali raida arba sukeltas pavojus vaiko gyvybei, sveikatai, normaliai raidai ar pažeminta vaiko garbė ir (ar) orumas. Psichologiniu smurtu nelaikomas tinkamas ir pagrįstas vaiko žinių ir gebėjimų vertinimas bei kiti vaiko normalios raidos vystymuisi įvertinti skirti veiksmai.“

2. Pakeisti 3 straipsnio 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) nepriežiūra – tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą ar už vaiko priežiūrą atsakingo asmens nuolatinis vaikui būtinų fizinių, emocinių ir socialinių poreikių netenkinimas ar aplaidus tenkinimas, dėl kurio vaikas mirė, buvo sutrikdyta jo sveikata ar normali raida arba sukeltas pavojus vaiko gyvybei, sveikatai ar normaliai raidai. Skurdas dėl objektyvių priežasčių nelaikomas nepriežiūra.“

3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) geriausių vaiko interesų prioriteto – priimant sprendimus ar imantis bet kokių veiksmų, susijusių su vaiku, svarbiausia – geriausi vaiko interesai. Šis principas taikomas

remiantis konkrečia individualaus vaiko situacija, vertinant ir nustatant, kas naudingiausia vaikui artimiausiu metu ir ateityje, atsižvelgiant į vaiko nuomonę, jo identiškumą, šeimos aplinkos ir šeimos ryšių išsaugojimą ir santykių palaikymą, vaiko poreikių, atitinkančių jo amžių, vystymąsi, gebėjimus ir brandą bei užtikrinančių tinkamą vaiko raidą, tenkinimą, fizinį ir psichinį saugumą, vaiko teisės į sveikatą ir mokslą užtikrinimą bei kitus specialius vaiko poreikius. Vaikui turi būti teikiama tokia apsauga, kokios reikia jo gerovei, taikant visą įmanomą koordinuotą kompleksinę pagalbą;“.

2. Papildyti 4 straipsnį nauju 2 punktu:

„2) biologinės šeimos prioriteto – priimant sprendimus ar imantis bet kokių veiksmų, susijusių su vaiku, turi būti atsižvelgiama į vaiko prigimtine teisę augti biologinėje šeimoje ir išsaugoti giminystės ryšius, jeigu tai neprieštaruoja vaiko interesams. Vaikų ir tėvų atskyrimas prieš jų valią galimas tik kraštutiniu atveju, kai, atsižvelgiant į geriausius vaiko interesus, tai yra neišvengiama ir būtina, siekiant apsaugoti vaiką nuo realaus pavojaus jo fiziniam ir psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei arba reikšmingos žalos jo sveikatai atsiradimui, ir nėra galimybių vaiko apsaugoti kitais būdais;“.

3. Buvusius 4 straipsnio 2–16 punktus laikyti atitinkamai 3–17 punktais.

4. Pakeisti 4 straipsnio 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) individualizavimo – priimant su vaiku susijusius sprendimus, atsižvelgiama į vaiko amžių, brandą, jo psichikos ir fizinės savybes, poreikius, socialinės aplinkos ir kitas svarbias ypatybes bei emocinius ir socialinius ryšius;“.

5. Pakeisti 4 straipsnio 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) kokybiškos pagalbos prieinamumo – vaikui ir jo šeimai reikalinga pagalba, paslaugos teikiamos kuo arčiau šeimos gyvenamosios vietos, užtikrinant jų kokybę, veiksmingumą, savalaikiškumą, tinkamą pobūdį, apimtį ir trukmę, atsižvelgiant į paslaugų teikėjo galimybes ir siekiant, kad ši pagalba bei paslaugos atitiktų vaiko ir jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą poreikius, jų teisėtus interesus;“.

6. Pakeisti 4 straipsnio 16 punktą ir jį išdėstyti taip:

„16) pagalbos viršenybės – vaikui ir jo šeimai užtikrinama pagalbos priemonių viršenybė prieš valstybės prievartos priemones;“.

4 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Vaiko teisė į identiškumą ir jo išsaugojimą

Vaikas turi teisę į vardą, pavardę, tautybę ir pilietybę, teisę į šeimos bei kitus giminystės ryšius bei jų išsaugojimą, teisę puoselėti savo kalbą, kultūrą, papročius, tradicijas ir teisę į

religijos laisvę. Kai ši vaiko teisė pažeidžiama, valstybė suteikia vaiko interesus atitinkančią apsaugą ir paramą, kuri reikalinga, kad vaikas galėtų atkurti prarastus identiškumo elementus.“

5 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Vaikas negali būti išskirtas su tėvais, išskyrus atvejus, kai vaiko teisių apsaugą užtikrinančios institucijos, vadovaudamosi teismo sprendimu ir įstatymais, atitinkama tvarka nustato, kad toks atskyrimas yra būtinas vaiko interesams. Už neteisėtą vaiko ir tėvų išskyrimą vaiko teisių apsaugą užtikrinančios institucijos atsako šio įstatymo 29 straipsnyje nustatyta tvarka.“

6 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 14 straipsnį 3 dalimi:

„3. Vaiko laikinosios priežiūros metu ar laikino apgyvendinimo pas fizinius asmenis metu, kai nustatytas vaiko apsaugos poreikis, vaiką laikinai prižiūrinčiam asmeniui mokama vaiko laikinosios priežiūros išmoka Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo nustatyta tvarka.“

2. Papildyti 14 straipsnį 4 dalimi:

„4. Jeigu vaiko laikino apgyvendinimo paslaugą teikia juridinis asmuo, už šią paslaugą atlyginama pagal Socialinių paslaugų įstatymą kaip už socialinę priežiūrą.“

7 straipsnis. 29 straipsnio pakeitimas

Papildyti 29 straipsnį 8 dalimi:

„8. Tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą turi teisę skųsti teismui Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus darbuotojų, policijos pareigūnų ar kitų valdžios institucijų darbuotojų neteisėtus veiksmus ir sprendimus, taip pat turi teisę kreiptis į vaiko teisių apsaugos kontrolierių ir kitas institucijas, turinčias teisę nagrinėti tokius skundus.“

8 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 30 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„30 straipsnis. Darbo su vaikais apribojimai

1. Asmenims, įsiteisėjusiu apkaltinamuoju teismo nuosprendžiu pripažintiems kaltais už nusikaltimus žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui, už vaiko išnaudojimą pornografijai, pelnydami iš vaiko prostitucijos, vaiko įtraukimą į prostituciją ar disponavimą pornografinio turinio dalykais, kuriuose vaizduojamas vaikas arba asmuo pateikiamas kaip

vaikas, vaiko pirkimą arba pardavimą, taip pat už kitus tyčinius sunkius ar labai sunkius nusikaltimus ar už analogiškas veikas, numatytas kitų valstybių baudžiamuosiuose įstatymuose, neatsižvelgiant į tai, ar teistumas yra išnykęs ar panaikintas, draudžiama:

1) dirbti ar užsiimti savanoriška veikla vaiko teisių apsaugos, vaikų socialinėse, švietimo ir sporto, sveikatos priežiūros paslaugas vaikams teikiančiose įstaigose, įmonėse ir organizacijose;

2) dirbti darbą kitose, negu nurodytos šio straipsnio 1 dalies 1 punkte, įstaigose, įmonėse ir organizacijose, taip pat jose užsiimti savanoriška veikla, jeigu šis darbas ar savanoriška veikla tiesioginiais ir reguliariais kontaktais yra susiję su vaikų auklėjimu, mokymu, priežiūra ar jų saugumo užtikrinimu;

3) verstis individualia veikla, jeigu ši veikla tiesioginiais ir reguliariais kontaktais susijusi su vaikų auklėjimu, mokymu, priežiūra ar jų saugumo užtikrinimu.

2. Mokytojams papildomai taikomi darbo apribojimai, nustatyti Švietimo įstatyme.

3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija tvirtina sąrašą darbų, veiklų ar paslaugų, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose, kurių dirbti, atlikti ar teikti dėl tiesioginių ir reguliarių kontaktų su vaikais neturi teisės asmenys, įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažinti kaltais padarius nusikaltimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje.

4. Darbdavys, ketindamas įdarbinti asmenį vykdyti profesinę veiklą ar priimti asmenis savanoriškai veiklai, susijusiai su tiesioginiais ir reguliariais kontaktais su vaikais, šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytose įstaigose, įmonėse ir organizacijose ar priimdamas dirbti į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktus darbus, gali priimti asmenį į darbą ar vykdyti tokią savanorišką veiklą tik gavęs iš Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro informaciją, kad asmuo nėra teistas už nusikaltimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje.

5. Paslaugų, įtrauktų į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą, gavėjas, sudarantis su asmeniu, vykdančiu individualią veiklą, sutartį dėl paslaugų teikimo vaikui, turi paslaugų teikėjo paprašyti, o paslaugų teikėjas privalo pateikti pažymą dėl Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro duomenų apie fizinį asmenį.

6. Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro valdytojas šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytiems darbdaviui ar asmeniui, vykdančiam individualią veiklą, turi pateikti pažymą dėl Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro duomenų apie fizinį asmenį, dirbantį darbus ar užsiimantį savanoriška veikla, nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

7. Į pareigas asmenį skiriantis ar paskyręs subjektas šiame straipsnyje nustatyta tvarka gautos informacijos apie asmenį negali perduoti tretiesiems asmenims, išskyrus Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytus atvejus.

8. Jeigu asmuo, kuriam taikytini šio straipsnio 1 dalyje nustatyti apribojimai, priimamas dirbti ar užsiimti šiame straipsnyje nurodytų paslaugų teikimo veikla ir paaiškėja, kad jis pateikė melagingus ar tikrovės neatitinkančius duomenis apie save, su juo nutraukiama paslaugų sutartis dėl paslaugų teikimo vaikui. Asmenys, kurie priimti į darbą ar savanoriškai veiklai nepaisant šiame straipsnyje nustatytų darbo apribojimų, nedelsiant nušalinami nuo kontaktų su vaikais ir atleidžiami iš darbo atitinkamai Lietuvos Respublikos darbo kodekse arba Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme nustatyta tvarka, su jais nutraukiama savanoriškos veiklos sutartis. Už šių reikalavimų laikymąsi yra atsakingas darbdavys ir paslaugų gavėjas.

9. Asmuo negali dirbti Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyboje ar jos įgaliotuose teritoriniuose skyriuose, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

- 1) jam taikomi darbo apribojimai, nustatyti šio straipsnio 1 dalyje;
- 2) jis įsiteisėjęsiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu padarius kitą, negu nurodyta šios dalies 1 punkte, nesunkų ir (ar) apysunkį nusikaltimą, jeigu teistumas už jį neišnykęs ar nepanaikintas;
- 3) jam yra ar buvo apribota tėvų valdžia;
- 4) jis buvo vaiko globėju (rūpintoju) ir globa (rūpyba) panaikinta dėl jo kaltės Civilinio kodekso 3.246 straipsnio 3 dalyje numatytais atvejais;
- 5) jis neatitinka nepriekaištingos reputacijos, kaip tai apibrėžta Valstybės tarnybos įstatyme;
- 6) jis piktnaudžiauja alkoholiu, psichotropinėmis, narkotinėmis ar kitomis psichiką veikiančiomis medžiagomis;
- 7) kitais įstatymų nustatytais atvejais.

10. Į pareigas asmenį priimančias ar skiriančias subjekto privalo užtikrinti, kad į Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgaliotų teritorinių skyrių darbuotojų (tarnautojų) pareigas būtų priimti tik asmenys, kuriems netaikomi šio straipsnio 1 dalyje nustatyti darbo apribojimai. Darbuotoją (tarnautoją) į pareigas priimančias asmuo turi teisę motyvuotu rašytiniu prašymu kreiptis į teisėsaugos, kontrolės ir kitas institucijas, įstaigas, valstybės ar savivaldybės valdomas įmones, kad šios pateiktų apie tokį asmenį jų turimą informaciją. Institucijos, įstaigos ir įmonės tokią informaciją turi pateikti ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo prašymo pateikti tokią informaciją gavimo dienos, jeigu įstatymuose nenustatyta kitaip.“

9 straipsnis. 31 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 31 straipsnį nauja 4 dalimi:

„4. Tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą teisės ir pareigos išlieka, kai vaiką laikinai prižiūri kiti asmenys šio įstatymo 36⁴ straipsnyje nustatytais atvejais.“

2. Buvusias 31 straipsnio 4–9 dalis laikyti atitinkamai 5–10 dalimis.

3. Pakeisti 31 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą turi teisę ir pareigą atstovauti savo vaikui be atskiro įgaliojimo ir gauti informaciją, susijusią su jų vaiku, dalyvauti ir būti išklausyti dėl sprendimų, susijusių su jų vaiku, išskyrus atvejus, kai tai apribota įstatymu. Kai vaiko teisių apsaugos institucijos renka bet kokius su vaiku ar jo šeima susijusius duomenis, vaiko tėvai ar kiti atstovai pagal įstatymą informuojami apie asmens duomenų rinkimą, išskyrus atvejus, kai toks informacijos pateikimas prieštarauja vaiko interesams arba nėra įmanomas dėl kitų objektyvių priežasčių.“

4. Pakeisti 31 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą pasirūpina, kad vaikas iki 6 metų, taip pat vaikas su negalia, atsižvelgiant į jo specialiuosius poreikius ir brandą, be objektyvios būtinybės neliktų be vyresnių kaip 14 metų asmenų priežiūros. Palikimu be priežiūros nelaikomas trumpalaikis (iki 15 minučių trukmės) vaiko iki 6 metų palikimas saugioje aplinkoje su 7–13 metų amžiaus asmenimis, kurie pagal savo brandą yra pajėgūs esamoje situacijoje juo pasirūpinti.“

5. Pakeisti 31 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą, sveikatos priežiūros ar kitokią pagalbą vaikui, jo tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą teikiantys specialistai, vaiko mokyklos vadovai, kiti švietimo paslaugų teikėjai, mokytojai, kiti specialistai, teikiantys psichologinę, socialinę pedagoginę ir specialiąją pedagoginę pagalbą, turi bendradarbiauti vaiko teisių užtikrinimo srityje, nepaneigdami Konstitucijoje įtvirtintos tėvų ir kitų vaiko atstovų pagal įstatymą teisės ir pareigos nevaržomai rūpintis vaiko religiniu ir doroviniu auklėjimu pagal savo įsitikinimus.“

10 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Kitų asmenų įgaliojimas atstovauti vaikui

1. Draudžiama vaiko tėvams asmenines teises ir pareigas perduoti kitiems asmenims.

2. Kitiems vaiko atstovams įstatymu nustatytas teises ir pareigas perduoti kitiems asmenims galima tik įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka.“

11 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 33 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Atsiradus vaiko funkcionavimo ir socialinės aplinkos rizikos veiksniams bei rizikos veiksniams, susijusiems su vaiko tėvais ir jų santykiais su vaiku, kuriuos, siekiant išvengti realaus pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, įmanoma pašalinti kitomis priemonėmis negu paimant vaiką iš šeimos, prioritetas teikiamas vaiko išsaugojimui šeimoje, teikiant vaikui ir jo tėvams šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka prevencinę ir (ar) kompleksinę pagalbą.“

12 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 34 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Savivaldybė atsako už prevencinės, kompleksiškai teikiamos ir (ar) kitos pagalbos vaikui ir šeimai užtikrinimą, organizuodama ir koordinuodama bendrą socialinės paramos teikimą, švietimo, sveikatos priežiūros įstaigų, teisėsaugos ir kitų institucijų, seniūnijų darbą su vaikais ir šeimomis. Organizuodamos ir teikdamos prevencinę, kompleksiškai teikiamą pagalbą ar kitą pagalbą šeimoms ir vaikams, savivaldybių institucijos ir įstaigos bendradarbiauja su nevyriausybinėmis organizacijomis, vietos bendruomenėmis, valstybės ir kitų savivaldybių institucijomis bei įstaigomis. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministras, Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministras ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministras bendru įsakymu patvirtina Savivaldybės bendro darbo su šeimomis organizavimo ir koordinavimo rekomendacijas.“

2. Pakeisti 34 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Savivaldybėje šeimoms ir vaikų besilaukiančioms vienišoms motinoms sudaromos galimybės dalyvauti tėvystės mokymuose, šeimos įgūdžius ugdančiose ir palaikančiose programose. Šiuose mokymuose dalyvavusių asmenų vaikams savivaldybės gali suteikti pirmumo teisę gauti ikimokyklinio ugdymo paslaugas. Savivaldybė kuria ar prisideda prie programų, kurių paskirtis yra mokyti smurtaujančius asmenis nesmurtinio elgesio, siekiant pakeisti smurtinės elgsenos modelius, kūrimo, taip pat sudaromos sąlygos organizuoti mokymus specialistams, dirbantiems su smurto veiksmų aukomis arba tokių veiksmų vykdytojais, smurto prevencijos ir jo atvejų nustatymo. Savivaldybė steigia ir remia vaikų dienos centrus, teikia konsultacijas, informaciją šeimoms dėl joms būtinos pagalbos gavimo, taip pat sudaro galimybes vaikus auginančioms šeimoms, kurios susiduria su krizėmis dėl šeimoje kylančių konfliktų, pasinaudoti savivaldybės organizuojamu ir teikiamu pirminės teisinės pagalbos teikimu ir Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatyme numatytu valstybės užtikrinamu neteisminiu taikinamuoju tarpininkavimu.“

13 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Švietimo, asmens sveikatos priežiūros, vaiko teisių apsaugos, socialinių paslaugų, teisėsaugos ir kitų institucijų darbuotojai, taip pat kiti asmenys, turintys duomenų apie vaiko elgesį, keliantį pavojų jo sveikatai ar gyvybei, arba apie likusius be tėvų globos nepilnamečius vaikus ar būtinumą ginti nepilnamečių teises ir teisėtus interesus (dėl piktnaudžiavimo tėvų valdžia, smurto prieš vaiką, tėvų ligos, mirties, išvykimo ar dingimo, tėvų atsisakymo atsiimti vaikus iš mokymo, auklėjimo ar gydymo įstaigų ar panašių priežasčių), privalo apie tai nedelsdami informuoti policiją ir (ar) Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybą ar jos įgaliotą teritorinį skyrių pagal vaiko ar savo gyvenamąją vietą.“

14 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 36 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Policijos pareigūnai, įvykio vietoje nustatę vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, privalo nedelsdami imtis veiksmų vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui užtikrinti ir apie įvykį nedelsdami informuoti Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybą ar jos įgaliotą teritorinį skyrių. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, gavę pranešimą iš policijos pareigūnų apie vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, atvyksta į įvykio vietą ne vėliau kaip per vieną valandą nuo pranešimo gavimo. Jeigu dėl objektyvių priežasčių Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius negali atvykti į policijos pareigūnų pranešime nurodytą vietą per vieną valandą nuo pranešimo gavimo, jis privalo apie tai nedelsdamas informuoti policijos pareigūnus ir užtikrinti atvykimą kiek įmanoma skubiau.“

2. Pakeisti 36 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„36 straipsnis. Reagavimas į pranešimą apie galimą vaiko teisių pažeidimą

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, gavęs žodžiu, raštu ar bet kokiomis nuotolinio ryšio priemonėmis pranešimą apie galimą vaiko teisių pažeidimą, kuo skubiau, tačiau ne vėliau kaip per tris darbo dienas nuo pranešimo gavimo dienos, pradeda nagrinėti pranešimą ir susitinka su vaiku, užsitikrindamas galimybę pabendrauti su juo be apribojimų, jeigu yra poreikis, – nedalyvaujant vaiko atstovams pagal įstatymą, atsižvelgęs į vaiko amžių ir brandą išklauso vaiką jam priimtiniu būdu apie galimą jo teisių pažeidimą, pagal poreikį įvertina vaiko gyvenamąją ir (ar) socialinę aplinką bei vaiko santykius su jo tėvais ar kitais vaiko atstovais pagal įstatymą. Jeigu yra įtarimų, kad vaikas patyrė smurtą, ar jeigu vaikas turi specialiųjų poreikių, raidos ir (ar) kitokių sutrikimų, jis pagal poreikį turi būti išklausytas psichologo. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar

jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikęs šioje dalyje nurodytus veiksmus, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka atlieka vaiko situacijos vertinimą. Jeigu Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikęs šioje dalyje nurodytus veiksmus, nenustato vaiko teisių pažeidimų ir pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, jis priima sprendimą baigti pranešimo nagrinėjimą.

2. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, reaguodamas į pranešimą apie galimą smurto prieš vaiką naudojimą, galimai kilusį pavojų vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei ar vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, šio straipsnio 1 dalyje nurodytus veiksmus pradeda atlikti pranešimo gavimo dieną, tačiau ne vėliau kaip per 6 valandas nuo pranešimo gavimo momento, ir užbaigia visus veiksmus ne vėliau kaip per tris darbo dienas.

3. Policijos pareigūnai, turintys specialią darbo su nepilnamečiais kvalifikaciją, įvykio vietoje nustatę vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, privalo nedelsdami imtis veiksmų vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui užtikrinti ir apie įvykį nedelsdami informuoti Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybą ar jos įgaliotą teritorinį skyrį. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, gavę pranešimą iš policijos pareigūnų apie vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, atvyksta į įvykio vietą ne vėliau kaip per vieną valandą nuo pranešimo gavimo. Jeigu dėl objektyvių priežasčių Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius negali atvykti į policijos pareigūnų pranešime nurodytą vietą per vieną valandą nuo pranešimo gavimo, jis privalo apie tai nedelsdamas informuoti policijos pareigūnus ir užtikrinti atvykimą kiek įmanoma skubiau.

4. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs būtinybę dėl kylančio realaus ir tiesioginio pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, skubiai paima vaiką iš jam nesaugios aplinkos, prireikus pasitelkdamas policijos pareigūnus, bei imasi veiksmų dėl vaiko perdavimo tėvams (ar vienam iš tėvų) ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą ir (ar) atlieka vaiko situacijos vertinimą šio įstatymo 36¹ straipsnyje nustatyta tvarka.

5. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko buvimą jam nesaugioje aplinkoje, kuri nėra vaiko gyvenamoji vieta ir kurioje kyla realus ir tiesioginis pavojus vaiko sveikatai ar gyvybei, skubiai užtikrina vaiko saugumą ir nedelsdamas imasi veiksmų dėl vaiko perdavimo tėvams ar kitiems jo atstovams pagal įstatymą ir (ar) atlieka vaiko situacijos vertinimą šio įstatymo 36¹ straipsnyje nustatyta tvarka. Nustatęs, kad vaikas negali būti grąžintas jo tėvams ar vaiko atstovams pagal įstatymą dėl to, kad tėvai arba turimas vienintelis iš tėvų yra dingę ir jų ieškoma (kol teismas tėvus pripažins nežinia kur esančiais arba paskelbs mirusiais) arba tėvai ar turimas vienintelis iš tėvų laikinai

negali rūpintis vaiku dėl abiejų tėvų ar vieno iš jų ligos, suėmimo, bausmės atlikimo ar kitų svarbių priežasčių arba dėl to, kad gali kilti realus ir tiesioginis pavojus vaiko sveikatai ar gyvybei, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius nustato vaikui apsaugos poreikį ir nedelsdamas imasi šio įstatymo 36⁵ straipsnyje nustatytų veiksmų.“

15 straipsnis. Įstatymo papildymas 36¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 36¹ straipsniu:

„36¹ straipsnis. Vaiko situacijos vertinimas

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius gali nustatyti būtinybę vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį arba vaiko apsaugos poreikį.

2. Būtinybė vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį nustatoma, jeigu Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikdamas vaiko situacijos vertinimą, nustato vaiko funkcionavimo ir socialinės aplinkos rizikos veiksnius bei rizikos veiksnius, susijusius su vaiko tėvais ar kitais jo atstovais pagal įstatymą ir jų santykiais su vaiku, ir jeigu vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą neužtikrina vaiko teisių ir teisėtų interesų.

3. Vaiko apsaugos poreikis nustatomas, jeigu Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikdamas vaiko situacijos vertinimą, nustato realų pavojų vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei arba pavojų, galintį sukelti reikšmingą žalą vaiko sveikatai, kuris yra susijęs su vaiko funkcionavimo ir socialinės aplinkos rizikos veiksniais bei rizikos veiksniais, susijusiais su vaiko tėvais ar kitais jo atstovais pagal įstatymą ir jų santykiais su vaiku.

4. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius gali išklausti ir kitus asmenis, tarp jų švietimo įstaigų pedagogus, sveikatos priežiūros įstaigų darbuotojus, socialinius darbuotojus, jeigu, nagrinėjančio pranešimą apie galimą vaiko teisių pažeidimą asmens manymu, šie asmenys gali turėti pranešimo nagrinėjimui reikšmingos informacijos.

5. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikdamas vaiko situacijos vertinimą, gali daryti garso ir vaizdo įrašus Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka, parengta vadovaujantis Reglamento (ES) 2016/679 5 straipsnyje įtvirtintais su asmens duomenų tvarkymu susijusiais principais. Siekiant užtikrinti vaiko ir jo šeimos privataus gyvenimo neliečiamumą, Reglamente (ES) 2016/679 numatytą duomenų subjekto teisę susipažinti su garso ir vaizdo įrašuose esančiais asmens duomenimis turi tik vaikai, tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą, įgalioti valstybės

ar savivaldybių institucijų atstovai, dalyvavę atliekant vaiko situacijos vertinimą, taip pat teismas ar kitos valstybės įgaliotos institucijos, priimančios su vaiko situacijos vertinimu susijusius sprendimus.“

16 straipsnis. Įstatymo papildymas 36² straipsniu

Papildyti Įstatymą 36² straipsniu:

„36² straipsnis. Veiksmai nustatčius būtinybę vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį

Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs būtinybę vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį, ne vėliau kaip kitą darbo dieną inicijuoja atvejo vadybininko paskyrimą socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka.“

17 straipsnis. Įstatymo papildymas 36³ straipsniu

Papildyti Įstatymą 36³ straipsniu:

„36³ straipsnis. Veiksmai nustatčius vaiko apsaugos poreikį

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, atlikęs vaiko situacijos vertinimą ir nustatęs vaiko apsaugos poreikį, nedelsdamas imasi vieno iš šių veiksmų:

1) užtikrina vaikui laikinąją priežiūrą pagal šio įstatymo 36⁴ straipsnio 1 dalį arba,
2) jeigu nėra galimybių taikyti vaiko laikinąją priežiūrą pagal šio įstatymo 36⁴ straipsnio 1 dalį, paima vaiką iš tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą šio įstatymo 36⁵ straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Siekdami užtikrinti vaikui saugią aplinką, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius prireikus gali pasitelkti policijos pareigūnus.

3. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko apsaugos poreikį, ne vėliau kaip kitą darbo dieną inicijuoja atvejo vadybininko paskyrimą ir organizuoja mobiliosios komandos sudarymą. Mobiliųjų komandų sudarymo, specialistų atrankos ir jų darbo tvarkos aprašą tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras.

4. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybai ar jos įgaliotam teritoriniam skyriui nustatčius vaiko apsaugos poreikį, vaiko tėvai (vienas iš tėvų) ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą turi teisę matytis su vaiku ir palaikyti su juo ryšius, jeigu tai atitinka geriausius vaiko interesus ir nekelia realaus pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei.“

18 straipsnis. Įstatymo papildymas 36⁴ straipsniu

Papildyti Įstatymą 36⁴ straipsniu:

„36⁴ straipsnis. Vaiko laikinoji priežiūra

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko apsaugos poreikį, užtikrina vaikui saugią aplinką, taikydamas vieną iš šių priemonių:

1) perduoda vaiką giminaičių, su vaiku emociniais ryšiais susijusių asmenų ar kitų vaiko tėvų, ar jo atstovų pagal įstatymą nurodytų asmenų, galinčių laikinai prižiūrėti vaiką, priežiūrai, vaiko ir tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą gyvenamojoje vietoje;

2) organizuoja vaiko laikinąją priežiūrą pas giminaičius, su vaiku emociniais ryšiais susijusius asmenis ar kitus vaiko tėvų ar jo atstovų pagal įstatymą nurodytus asmenis, galinčius laikinai prižiūrėti vaiką, prižiūrinčių asmenų gyvenamojoje vietoje;

3) organizuoja vaiko laikinąją priežiūrą, apgyvendinus jį kartu su jo tėvais ar vienu iš jų, arba kitais vaiko atstovais (atstovu) pagal įstatymą, kurie (kuris) nekelia pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, socialinę priežiūrą teikiančioje socialinių paslaugų įstaigoje.

2. Vaiko laikinoji priežiūra pas giminaičius, su vaiku emociniais ryšiais susijusius asmenis ar kitus vaiko tėvų ar jo atstovų pagal įstatymą nurodytus asmenis jų gyvenamojoje vietoje turi būti organizuojama bendru vieno iš vaiko tėvų (ar abiejų tėvų) ar kito (kitų) vaiko atstovo (atstovų) pagal įstatymą ir vaiko laikinąją priežiūrą vykdančių asmenų sutarimu.

3. Jeigu vienas iš vaiko tėvų (ar abu tėvai) ar kitas (kiti) vaiko atstovas (atstovai) pagal įstatymą nesusitaria su giminaičiais, su vaiku emociniais ryšiais susijusiais asmenimis ar kitais asmenimis dėl vaiko laikinosios priežiūros atlikimo, vaiko laikinoji priežiūra organizuojama šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyta tvarka.

4. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, užtikrinęs vaiko laikinąją priežiūrą pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, nedalyvaujant vaiko tėvams (vienam iš vaiko tėvų) ar kitiems (kitam) vaiko atstovams (atstovui) pagal įstatymą, nedelsdamas, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną, bet kokiomis nuotolinio ryšio priemonėmis ar raštu privalo apie tai pranešti vaiko tėvams ar kitiems jo atstovams pagal įstatymą.

5. Išnykus ar pasikeitus aplinkybėms, dėl kurių buvo nustatytas vaiko apsaugos poreikis taikant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius nutraukia vaiko apsaugos priemones taikymą.

6. Vaiko laikinosios priežiūros priemonės, numatytos šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose, gali būti taikomos iki 30 dienų. Vaiko laikinosios priežiūros priemonė, numatyta šio straipsnio 1 dalies 3 punkte, gali būti taikoma pagal poreikį, bet ne ilgiau kaip 12 mėnesių. Pagal poreikį vaiko laikinosios priežiūros priemonių, numatytų šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose, taikymas gali būti pratęstas iki 30 dienų arba jos keičiamos į vaiko laikinosios priežiūros priemonę, numatytą šio straipsnio 1 dalies 3 punkte. Jeigu vaiko laikinosios priežiūros metu visos įmanomos pagalbos šeimai priemonės yra išnaudotos ir buvo neveiksmingos, o vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą nededa pastangų, nekeičia savo elgesio ir toliau išlieka realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei šeimoje, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, užtikrindamas vaikui saugią aplinką, inicijuoja laikinosios globos (rūpybos) nustatymo procesą.

7. Fiziniai asmenys, sutinkantys užtikrinti šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose numatytą vaiko laikinąją priežiūrą, pateikia Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybai ar jos įgaliotam teritoriniam skyriui rašytinį įsipareigojimą užtikrinti vaikui saugią aplinką.

8. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, pritaikęs šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytą vaiko laikinosios priežiūros priemonę, nedelsdamas, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo vaiko laikinosios priežiūros priemonės pritaikymo dienos, Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registre patikrina, ar vaiką laikinai prižiūrintis asmuo nėra teistas už šio įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje nurodytų nusikaltimų padarymą. Išimtiniais atvejais, kai Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius neturi techninių galimybių pats tiesiogiai patikrinti šią informaciją Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registre, o skubus informacijos patikrinimas yra objektyviai būtinas, šiai informacijai patikrinti gali būti pasitelkiami policijos pareigūnai.

9. Tais atvejais, kai vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą negali pasirūpinti vaiku dėl susiklosčiusių objektyvių aplinkybių (dėl gydymo, tėvų laikino išvykimo ir panašių aplinkybių), vaiko laikinoji priežiūra gali būti nustatoma vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą prašymu savivaldybės administracijos direktoriaus sprendimu pas vaiko giminaičius, su vaiku emociniais ryšiais susijusius asmenis ar kitus vaiko tėvų ar jo atstovų pagal įstatymą nurodytus asmenis, galinčius laikinai prižiūrėti vaiką, bet ne ilgiau kaip 6 mėnesius. Nustačius vaiko laikinąją priežiūrą vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą prašymu, vaiko laikinosios priežiūros išmoka neskiriama, tačiau vaiko laikinosios priežiūros metu jį prižiūrinčiam asmeniui gali būti skiriama socialinė parama (vienkartinė, tikslinė, periodinė, sąlyginė pašalpa) Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo nustatyta tvarka.“

19 straipsnis. Įstatymo papildymas 36⁵ straipsniu

Papildyti Įstatymą 36⁵ straipsniu:

„36⁵ straipsnis. Vaiko paėmimo iš jo tėvų ir kitų vaiko atstovų pagal įstatymą tvarka

1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko apsaugos poreikį, gali paimti vaiką iš jo tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą Civilinio kodekso 3.254 straipsnyje nurodytais pagrindais ir jeigu:

1) nepavyksta užtikrinti vaikui saugios aplinkos vadovaujantis šio įstatymo 36⁴ straipsnyje nurodytomis priemonėmis ir toliau išlieka realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, galintis sukelti reikšmingą žalą vaiko sveikatai ar grėsti jo gyvybei arba

2) šio įstatymo 36⁴ straipsnyje nurodytų priemonių taikymo metu vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą nededa pastangų, nekeičia savo elgesio ir toliau šeimoje išlieka realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, galintis sukelti reikšmingą žalą vaiko sveikatai ar grėsti jo gyvybei.

2. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi teisę dalyvauti vaiko paėmimo metu, jeigu tai atitinka vaiko teises ir teisėtus interesus. Jeigu vaiko paėmimo metu dėl objektyvių priežasčių nėra galimybių dalyvauti vaiko tėvams ar kitiems jo atstovams pagal įstatymą, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius nedelsdamas, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną, bet kokiomis nuotolinio ryšio priemonėmis ar raštu privalo apie tai pranešti tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą.

3. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi teisę skųsti teismui Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus veiksmus dėl galimai neteisėto vaiko paėmimo atvejo.

4. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi teisę gauti išsamią informaciją iš Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus apie galimybę bendrauti su vaiku, vaiko grąžinimo sąlygas.

5. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi pareigą suteikti išsamią informaciją vaiką paėmusiam Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus darbuotojui apie vaiko specialiuosius poreikius ir kitą būtiną informaciją, siekiant apsaugoti vaiko teisėtus interesus.

6. Vaiko paėmimas atliekamas taip, kad kuo mažiau neigiamai paveiktų vaiką. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius turi paaiškinti vaikui pagal jo supratimo lygį ir (ar) jo tėvams pagal jų supratimo lygį, kaip ketinama atlikti vaiko paėmimo procedūrą.

7. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, paėmęs vaiką iš jo tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą, šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje ir Civilinio kodekso 3.254¹ straipsnyje nustatyta tvarka ir terminais kreipiasi į teismą dėl leidimo paimiti vaiką iš jo tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą.“

20 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„37 straipsnis. Atvejo vadyba

1. Atvejo vadybos tikslas – rasti geriausią problemos sprendimo būdą ir suteikti šeimai tokią pagalbą, kuri ne tik padėtų išspręsti vaiko ir šeimos problemas, bet ir sudarytų sąlygas šeimai pačiai siekti reikiamų pokyčių, užtikrinančių vaiko fizinį ar psichinį saugumą ir jo interesus.

2. Atvejo vadyba taikoma paaiškėjus pranešimo apie galimą vaiko teisių pažeidimą pagrįstumui ir nustačius vieną iš šio įstatymo 38 straipsnyje apibrėžtų grėsmės vaikui lygių. Visais atvejais su šeima dirba atvejo vadybininko sudaryta specialistų komanda, kurioje turi pareigą dalyvauti atvejo vadybininko kviečiami sveikatos priežiūros, švietimo, socialines paslaugas toje savivaldybėje teikiančių įstaigų, atitinkamų teisėsaugos institucijų atstovai ar kitų sričių specialistai pagal vaiko poreikius. Taip pat gali būti kviečiami dalyvauti vietos bendruomenės ir nevyriausybinų organizacijų atstovai.

3. Taikant atvejo vadybą, pagalba vaikui ir šeimai turi būti orientuota į kompleksinės pagalbos vaikui ir jo šeimai organizavimą, paslaugų teikimą, įvairios pagalbos teikimą, kai reikalinga kompleksinė ilgalaikė tęstinė pagalba, kad būtų padėta vaikui ir šeimai išspręsti iškilusias problemas.

4. Vaikams, patiriantiems socialinius sunkumus, turintiems specialiųjų poreikių, teisę pažeidusiems vaikams ar kitais atvejais gali būti paskiriamas atvejo vadybininkas, taip pat Švietimo įstatyme garantuojama tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus pagalba. Ši pagalba taip pat teikiama tokių vaikų tėvams ir kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, teikiant būtinas paslaugas, jeigu yra poreikis, – kompleksinę ilgalaikę pagalbą.

5. Atvejo vadybą sudaro:

1) šeimos poreikių dėl pagalbos teikimo ir socialinės rizikos lygio šeimoje vertinimas, pagalbos organizavimas, vaiko individualių poreikių ir šeimos socialinės aplinkos, rizikų ir galimų pagalbos šaltinių įvertinimas;

2) pagalbos plano sudarymas;

3) pagalbos plano įgyvendinimas;

4) šeimos stebėseną;

5) periodinis pagalbos plano peržiūrų organizavimas, tačiau ne rečiau kaip kartą per pusmetį, jeigu nustatytas pirmasis grėsmės vaikui lygis, o jeigu nustatytas antrasis grėsmės vaikui lygis, – pirmą kartą ne vėliau kaip po 60 dienų, paskesnius kartus – ne rečiau kaip kartą per keturis mėnesius, pagalbos plano įgyvendinimo įvertinimas. Jeigu yra poreikis, pagalbos plano peržiūros gali būti atliekamos ir dažniau, negu nurodyta šiame punkte.

6. Nepriklausomai nuo grėsmės vaikui lygio nustatymo, bet kuriuo atvejo vadybos proceso etapu, jeigu išskyla realus pavojus vaiko saugumui, sveikatai ar gyvybei, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius turi imtis skubių veiksmų, nurodytų šio įstatymo 36 straipsnio 5 dalyje.

7. Atvejo vadybos tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.

8. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad aplinkybės, dėl kurių buvo iškilęs realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, išnyksta arba šeima įvykdo visas atvejo vadybos proceso metu iškeltas sąlygas, nedelsiant organizuojamas atvejo nagrinėjimo posėdis, kurio metu sprendžiama dėl vaiko skubaus grąžinimo šeimai. Atvejo nagrinėjimo posėdis, kurio metu sprendžiama dėl vaiko skubaus grąžinimo šeimai, nedelsiant organizuojamas ir tais atvejais, kai atvejo vadybos metu šeimai iškeltas sąlygas galima įvykdyti vaikui esant šeimoje, nesukeliant realaus pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei.

9. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad išnyko aplinkybės, dėl kurių buvo taikyta atvejo vadyba, pagalbos plano peržiūros dalyviai priima sprendimą baigti atvejo vadybą.“

21 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„37 straipsnis. Atvejo vadyba

1. Atvejo vadybos tikslas – rasti geriausią problemos sprendimo būdą ir suteikti šeimai tokią pagalbą, kuri ne tik padėtų išspręsti vaiko ir šeimos problemas, bet ir sudarytų sąlygas šeimai pačiai siekti reikiamų pokyčių, užtikrinančių vaiko fizinį ar psichinį saugumą ir jo interesus.

2. Atvejo vadybininkas paskiriamas paaiškėjus, kad pranešimas apie galimą vaiko teisių pažeidimą yra pagrįstas, ir nustačius būtinybę vertinti pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį arba nustačius vaiko apsaugos poreikį. Atvejo vadybos procesas gali būti inicijuotas ir vaiko tėvų ar pagalbą vaikams ir (ar) šeimoms organizuojančių ir teikiančių įstaigų, organizacijų prašymu, vadovaujantis atvejo vadybos tvarkos aprašu. Paskirtas atvejo vadybininkas vertina pagalbos

vaikui ir (ar) šeimai poreikį. Nustatęs kompleksinės pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį, atvejo vadybininkas pradeda atvejo vadybos procesą. Jeigu atvejo vadybininkas nenustato kompleksinės pagalbos poreikio, atvejo vadyba nėra pradedama. Informacija apie pagalbos vaiko ir (ar) šeimai poreikio vertinimo rezultatus perduodama savivaldybės administracijai. Pradėjus atvejo vadybos procesą, su šeima dirba atvejo vadybininko sudaryta specialistų grupė, kurioje turi pareigą dalyvauti atvejo vadybininko kviečiami Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos ar jos įgalioto teritorinio skyriaus, sveikatos priežiūros, švietimo, socialines paslaugas toje savivaldybėje teikiančių įstaigų, atitinkamų teisėsaugos institucijų atstovai ar kitų sričių specialistai pagal vaiko ir šeimos poreikius. Taip pat gali būti kviečiami dalyvauti seniūnai, vietos bendruomenės ir nevyriausybinių organizacijų atstovai. Siekiant užtikrinti geriausius vaiko interesus ir išvengti informacijos apie privatų šeimos gyvenimą paviešinimo, posėdžio dalyviams taikomi konfidencialumo reikalavimai. Konfidencialumo reikalavimai netaikomi vaiko tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, jeigu tai neprieštarauja geriausiems vaiko interesams.

3. Taikant atvejo vadybą, pagalba vaikui ir šeimai turi būti orientuota į kompleksinės pagalbos vaikui ir jo šeimai organizavimą, paslaugų teikimą, įvairios pagalbos teikimą, kai reikalinga kompleksinė ilgalaikė tęstinė pagalba, kad būtų padėta vaikui ir šeimai išspręsti iškilusias problemas.

4. Vaikams, patiriantiems socialinius sunkumus, turintiems specialiųjų poreikių, teisę pažeidusiems vaikams ar kitais atvejais gali būti paskiriamas atvejo vadybininkas, taip pat Švietimo įstatyme garantuojama tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus pagalba. Ši pagalba taip pat teikiama tokių vaikų tėvams ir kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, teikiant būtinas paslaugas, jeigu yra poreikis, – kompleksinę ilgalaikę pagalbą.

5. Atvejo vadybą sudaro:

1) pagalbos vaikui ir (ar) šeimai, laikinąją priežiūrą teikiantiems asmenims poreikių vertinimas;

2) pagalbos plano sudarymas;

3) pagalbos plano įgyvendinimas;

4) šeimos stebėsena;

5) pagalbos plano peržiūrų organizavimas.

6. Bet kuriuo atvejo vadybos proceso etapu, jeigu iškyla realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius turi imtis skubių veiksmų, nurodytų šio įstatymo 36³ straipsnio 1 dalyje.

7. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad situacija šeimoje blogėja, vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą nededa pastangų, nekeičia savo elgesio ir toliau vengia atlikti savo pareigas, nesirūpina vaiko fiziniu ar psichiniu saugumu ir jo auklėjimu, piktnaudžiauja tėvų valdžia, atvejo vadybininkas teikia Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybai ar jos įgaliotam teritoriniam skyriui motyvuotą siūlymą imtis veiksmų, vadovaujantis šio įstatymo 36⁵ straipsniu.

8. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad aplinkybės, dėl kurių buvo iškilęs realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, išnyksta arba šeima įvykdo visas atvejo vadybos proceso metu iškeltas sąlygas, nedelsiant organizuojamas atvejo nagrinėjimo posėdis, kurio metu sprendžiama dėl vaiko skubaus grąžinimo šeimai. Atvejo nagrinėjimo posėdis, kurio metu sprendžiama dėl vaiko skubaus grąžinimo šeimai, nedelsiant organizuojamas ir tais atvejais, kai atvejo vadybos metu šeimai iškeltas sąlygas galima įvykdyti vaikui esant šeimoje, nesukeliant realaus pavojaus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei.

9. Jeigu atvejo vadybos metu atliekant pagalbos plano peržiūrą paaiškėja, kad išnyko aplinkybės, dėl kurių buvo taikyta atvejo vadyba, pagalbos plano peržiūros dalyviai priima sprendimą baigti atvejo vadybą.

10. Atvejo vadybos tvarkos aprašą tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

22 straipsnis. 38, 39 ir 40 straipsnių pripažinimas netekusiais galios

Pripažinti netekusiais galios 38, 39 ir 40 straipsnius.

23 straipsnis. 41 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 41 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„41 straipsnis. Atvejo vadybininkas ir jo sudaromas pagalbos planas

1. Atvejo vadybininku skiriamas fizinis asmuo, įgijęs aukštąjį socialinio darbo (profesinio bakalauro, bakalauro, magistro) kvalifikacinį laipsnį ar iki 2014 m. gruodžio 31 d. įgijęs kitą kvalifikacinį laipsnį (profesinio bakalauro, bakalauro, magistro) ir socialinio darbuotojo kvalifikaciją, ar iki 2014 m. gruodžio 31 d. įgijęs kitą kvalifikacinį laipsnį (profesinio bakalauro, bakalauro, magistro), ar įgijęs socialinės pedagogikos (bakalauro, magistro) kvalifikacinį laipsnį ir turintis ne mažesnę kaip vienu metų darbo su šeima ar vaikais ar savanorystės patirtį ir atitinkantis kituose teisės aktuose jam nustatytus reikalavimus.

2. Atvejo vadybininkas įvertina vaiko ir šeimos poreikius bei jos aplinką, telkia bendruomenės narius ir specialistus reikalingai pagalbai teikti bei koordinuoja pagalbos vaikui ir šeimai procesą. Atvejo vadybininkas padeda rasti šeimai geriausią problemų sprendimo būdą,

sudaro sąlygas šeimai spręsti problemas, nuolat stebi ir koreguoja intensyvaus prevencinio ir socialinio darbo procesus.

3. Kai yra tarnybinis būtinumas, atvejo vadybininkas turi teisę neatlygintinai gauti išvadas iš sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje yra priregistruotas vaikas, dėl vaikui suteiktų ir reikalingų suteikti sveikatos priežiūros paslaugų ir (ar) išvadas dėl vaiko atstovų pagal įstatymą sveikatos būklės iš sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje jie yra priregistruoti, asmens sveikatos priežiūros įstaigos darbuotojams nurodant, ar jų sveikatos būklė leidžia pasirūpinti vaiku. Taip pat atvejo vadybininkas turi teisę neatlygintinai gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų, nevyriausybinių organizacijų ar kitų juridinių asmenų apie vaikui ar šeimai jų teikiamas socialines paslaugas arba švietimą. Kai atvejo vadybininkas renka bet kokius su vaiku ar jo šeima susijusius duomenis, vaiko tėvai ar kiti atstovai pagal įstatymą informuojami apie asmens duomenų rinkimą, išskyrus atvejus, kai toks informacijos pateikimas prieštarauja vaiko interesams arba nėra įmanomas dėl kitų objektyvių priežasčių.

4. Pagalbos planą, pasitelkiant vaiko tėvus ar kitus jo atstovus pagal įstatymą, sudaro atvejo vadybos procese dalyvaujantys specialistai ne ilgesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui. Atvejo vadybininkas koordinuoja ir užtikrina pagalbos plano įgyvendinimą. Pagalbos plane nustatytų institucijų specialistai privalo dalyvauti įgyvendinant pagalbos plane nurodytus veiksmus ir priemones.

5. Teikiamų paslaugų trukmę nustato atvejo vadybininkas, atsižvelgdamas į atvejo vadybos procese dalyvaujančių specialistų rekomendacijas.

6. Vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą turi teisę kreiptis į savo gyvenamosios vietos savivaldybės administracijos direktorių dėl pagalbos plano sudarymo pagrįstumo.“

24 straipsnis. 42 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 42 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius, nustatęs vaiko apsaugos poreikį arba gavęs atvejo vadybininko motyvuotą siūlymą imtis veiksmų ir įvertinęs jo pagrįstumą, vadovaudamasis šio įstatymo 36⁵ straipsniu:

- 1) paima vaiką iš jo tėvų ar kitų vaiko atstovų pagal įstatymą;
- 2) Civilinio kodekso 3.254¹ straipsnyje nustatyta tvarka ir terminais kreipiasi į teismą dėl leidimo paimiti vaiką iš jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą išdavimo.“

2. Pakeisti 42 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Įsiteisėjus teismo nutarčiai atsisakyti išduoti leidimą paimiti vaiką iš jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotas teritorinis skyrius organizuoja vaiko grąžinimą vaiko tėvams ar kitiems jo atstovams pagal

įstatymą ir, bendradarbiaudamas su atvejo vadybininku, organizuoja pagalbos plano peržiūrą, kurios metu patikslinamos įgyvendinamos pagalbos plane nustatytos priemonės ir vaikui bei jo atstovams pagal įstatymą teikiamos paslaugos.“

3. Pakeisti 42 straipsnio 5 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) jeigu kyla realus pavojus vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, paima vaiką iš jam nesaugios aplinkos ir Civilinio kodekso 3.254¹ straipsnyje nustatyta tvarka ir terminais kreipiasi į teismą dėl leidimo paimti vaiką iš jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą išdavimo;“.

25 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 43 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jeigu šio įstatymo 36 straipsnio 4 dalyje ir 36³ straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytais pagrindais vaikas, paimitas iš jam nesaugios aplinkos, negali būti perduotas jo tėvams ar kitiems vaiko atstovams pagal įstatymą, jis laikinai apgyvendinamas saugioje aplinkoje Civilinio kodekso 3.264 straipsnio 5 dalyje nustatyta prioriteto tvarka.“

26 straipsnis. 49 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 49 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerija dalyvauja įgyvendinant vaiko teisių apsaugos politiką valstybinės švietimo politikos srityje:

- 1) užtikrina formaliojo ir neformaliojo švietimo, švietimo pagalbos prieinamumą ir švietimo kokybę;
- 2) įstatymų nustatyta tvarka įgyvendina švietimo priemones, kuriomis siekiama apginti vaiką nuo vaiko teisių pažeidimų, rengia rekomendacijas dėl smurto prevencijos įgyvendinimo mokyklose;
- 3) koordinuoja švietimo pagalbos teikimą mokiniui, mokytojui, šeimai, mokyklai;
- 4) tvirtina vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros priemonių ar auklėjamojo poveikio priemonės įgyvendinimo savivaldybėje organizavimo, koordinavimo ir kontrolės rekomendacijas;
- 5) kaupia, sistemina ir analizuoja duomenis, vadovaudamasi švietimo, mokslo ir sporto ministro patvirtintais valstybės švietimo stebėsenos rodikliais ir jo nustatyta tvarka.“

2. Pakeisti 49 straipsnio 5 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) sudaro teises ir administracines prielaidas, kad kilus pavojui vaiko fiziniam ar psichiniam saugumui, sveikatai ar gyvybei būtų užtikrintas teritorinių policijos padalinių bendradarbiavimas su Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba ar jos įgaliotu

teritoriniu skyriumi dėl skubaus vaiko paėmimo iš jo tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą arba kitos vaikui nesaugios aplinkos.“

27 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 50 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) neatlygintinai gauti būtinus valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų ir įmonių tvarkomus valstybės registrų (kadastrų) ir žinybinių registrų, klasifikatorių, informacinių sistemų ir duomenų rinkmenų duomenis savo funkcijoms vykdyti, nepaisant jų pateikimo formos ir būdo, jeigu to reikia vaiko teisėms ir teisėtiems interesams užtikrinti; atliekant vaiko situacijos vertinimą, šią informaciją gauti skubos tvarka per 2 darbo dienas;“.

2. Pakeisti 50 straipsnio 2 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) kai yra tarnybinis būtinumas, neatlygintinai gauti iš Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registre tvarkomą informaciją apie vaiko tėvų, kitų jo atstovų pagal įstatymą, kartu su vaiku gyvenančių asmenų bei vaiką laikinai prižiūrinčių asmenų duomenis, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis;“.

28 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 1 straipsnio 3 ir 8 dalys, 6 straipsnis, 9 straipsnio 1 dalis, 14 straipsnio 2 dalis, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22 straipsniai, 24 straipsnio 1 dalis, 25 straipsnis įsigalioja 2020 m. sausio 1 d.

2. Šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalis ir 20 straipsnis galioja iki 2019 m. gruodžio 31 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos iki 2019 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo 1 straipsnio 3 ir 8 dalių, 6 straipsnio, 9 straipsnio 1 dalies, 14 straipsnio 2 dalies, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22 straipsnių, 24 straipsnio 1 dalies, 25 straipsnio nuostatomis įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

4. Iki šio įstatymo įsigaliojimo pradėtos vaiko teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūros baigiamos nagrinėti pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusias Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo nuostatas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė

DETALŪS METADUOMENYS

Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija 188605295, Gedimino pr. 53 1 K-02, 01109 Vilniaus m.
Dokumento pavadinimas (antraštė)	Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo Nr. I-1234 2, 3, 4, 9, 12, 14, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 41, 42, 43, 49, 50 straipsnių pakeitimo, Įstatymo papildymo 36-1, 36-2, 36-3, 36-4, 36-5 straipsniais ir 38, 39, 40 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymas
Dokumento registracijos data ir numeris	2019-04-11 Nr. XIII-2035
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Kopijos tikrumo patvirtinimas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Rita Koncijalovienė, Vyriausioji specialistė, Dokumentų departamentas
Sertifikatas išduotas	RITA KONCIJALOVIEŅĖ, Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2019-04-19 14:40:55
Parašo formatas	XAdES-X-L
Laiko žymoje nurodytas laikas	2019-04-19 14:42:23
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	ADIC CA-A, Asmens dokumentu israsymo centras prie LR VRM LT
Sertifikato galiojimo laikas	2018-11-27 - 2021-11-26
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	-
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	1
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	-
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	eSeimas. Teisės aktų informacinė sistema (TAIS), versija 1.2.52
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Metadata entry "Index of the case (volume) the document is assigned to" must be specified Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2019-11-13)
Paieškos nuoroda	https://www.e-tar.lt/portal/legalAct.html?documentId=0eea3fd261d211e99684a7f33a9827ac
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2019-11-13 01:44:28 TAIS